

NÄKÖKULMA

3/2015

BRITISH-ISRAELISM KULTTI

KATOSIVATKO ISRAELIN 10 HEIMOA
HISTORIAN MUSTAAN AUKKoon ?

TARKASTELUSSA BRITISH-ISRAELISM JA ISRAELIN 10 HEIMON
VAELLUS KIRJASSA "TUON HEIDÄT TAKAISIN" (Pekka Sartola, Ajanteos, 2014)

PÄÄKIRJOITUS

Luin alkukesällä Pekka Sartolan kirjan ”Tuon Heidät Takaisin”. Oli yllätys, että suosittu ja paljon kristillisissä medioissa esillä oleva kirjailija käsittelee kirjassaan myyttiä ”Israelin kadonneista heimoista” kovin yksipuolisesti. Kirja perustuu suoraan ns. British-Israelism kultin kirjoittajien väittämiin, jotka usein esitetään faktoina. Ehkä hän on innostunut aiheesta ja kiirehtinyt siksi kirjan tekemistä.

Allekirjoittanut julkaisi Shalom -lehdessä vuosina 2012-13 aiheesta 6-osaisen sarjan, tarkoituksella saada oppiin innostuneita ystäviä näkemään kultin taustoja. Sarja jopa jäi vähän kesken. Pekan kirjan myötä eräät ovat hämmentyneetkin asian suhteen. Onhan Pekka kristillisissä medioissa Israel -asiantuntijana.

Kirjansa loppusanoissa Sartola sanoo mm. huomanneensa ilokseen, että ”kiinnostus tätä kirjaa kohtaan on ollut ennen näkemättömän suuri”. Allekirjoittaneelle kirja taas on tuottanut huolta siitä, kuinka helppoa on innostua oudommista opeista ja selityksistä, joilla on kristillinen kuorrutus. En katso itsekään olevani tällaiselta turvassa, jos toimin hätiköidysti ja luotan vain johonkin lukemaani selvittämättä asiaa laajemmin. Tämähän koskee meitä kaikkia.

Kirja-arvio ei ole tarkoitettu Pekka Sartolaa vastaan eikä himmentämään Pekan muita ansioita, joita toki arvostan. Kyse on kulttiopin vastustamisesta, enkä jaksa uskoa Pekankaan lopulta olevan British-Israelism opin kannattaja. Koska itse tutustuin ko. kulttiin jo n. 40 vuotta sitten ja aiheesta on tullut arkistoitua kolminumeroinen määrä kirjoja (digitaaliset ja paperiset yhteensä) ym. materiaalia runsain määrin, voisin sanoa tuntevani asiaa edes vähän.

Tämä arviointi keskittyy British-Israelismiin Pekka Sartolan kirjassa eikä siksi ole aivan perusteellinen selvitys ko. opista. Siksi syksyllä ilmestyy vielä kirja, jossa dokumentoidusti selvitetään kultin taustoja.

Kun tarkastelee Suomessa julkaistavaa kristillistä kirjallisuutta yleensä huomaa surukseen, kuinka välinpitämättömästi monet kustantajat suhtautuvat kirjan sisältöön raamatullisessa mielessä. Itse asiassa vaikuttaa siltä, että kirjojen esittämiä ”kristillisiä” ja ”raamatullisia” väittämiä ei juuri tarkasteta. Etenkin käännöskirjojen kohdalla riittää, kun kirja on maailmalla myyntimenestys. Se ei useinkaan tarkoita, että kirja edustaisi tervettä kristillisyyttä.

Näin Suomen kristityille tarjotaan mm. New Age -väritteistä ”kristillistä” luettavaa. Monen nykykristityn on vaikeaa erottaa aidon ja epäaidon kristillisyyden välillä.

Kustannustoiminnan pitäisi auttaa uskovia kasvamaan tässä mutta liian usein se toimii päinvastoin. Kristillisistä kustantajista PERUSSANOMA on lähes ainoa, joka ei kustanna mitä tahansa. Muilla johtavilla kustantajilla linja vaihtelee hurjasti.

Ongelman ydin on siinä, ettei uskovia enää opeteta erottamaan edes seurakunnissaan. Lisäksi ne, jotka sitä vielä jaksavat harjoittaa, saatetaan leimata seurakunnissa epäuskottaviksi ilman perusteluja. Monesti on takana pelko käsitellä nykytilaa. Asiat halutaan nähdä ”vaaleanpunaisten silmälasien” läpi tunnustamatta todellisuutta. Kristillisen kustannustoiminnan uskottavuuteen palataan NÄKÖKULMAN seuraavassa numerossa.

Juhani Aitomaa

SISÄLLYSLUETTELO

2	Pääkirjoitus	
4	Yleistä aiheesta	11 Iso-Britannia
5	Kirjan lähdeaineisto	Valtikka ja syntymäoikeus
	Inhimillisen suuruuden korostus	Yhteys Suomeen
6	Kielentutkimus	13 Geenit ja DNA
7	Armstrongismi	Kolumbus
	Hävinneet heimot	14 Kirjan loppusanat
	Daanin heimo Spartassa ja muualla	15 LIITE 1
9	Yhteys Irlantiin	21 LIITE 2
10	Daanilaiset vähän joka paikassa	22 LIITE 3
	Yhteys esoteeriseen salaoppiin	26 Jaakob -Israel

NÄKÖKULMA 3 vsk 1 ISSN 2342-7949

Julkaisija: Kustannus Näkökulma julkaisut
P.osoite: Krist.Foorumi/Näkökulma, PL 571, 33101 Tampere
s.posti nakokulma@nakokulma.info

Päätoimittaja: Juhani Aitomaa
(myös tekstit, jos kirjoittajaa ei erikseen mainittu)

Toimitusneuvosto: Per-Olof Malk, Olavi Peltola, Paavo Suihkonen, Ceta Lehtniemi, Jouko Nieminen, Pauli Koskinen, Paavo Lievonon.

Julkaisu on itsenäinen osa Suomen Evankeliumikoulun (Evankeliumin opintoyhdistys ry, PL 17, 05831 Hyvinkää. S.posti evank@evank.org) yhteistyöverkostoa.

Lehti ilmestyy pdf -muodossa ja maksetaan verkkokauppaan. Tilaushinta on 2,50 eur / numero.

Tilausohjeet ja kauppa ks. www.nakokulma.info

Myös paperikopioita voi tilata verkkokaupasta hintaan 3,50 eur +postim.

Yleistä aiheesta

(Kursivoidut kohdat ovat suoria lainauksia kirjasta "Tuon Heidät Takaisin").

Tarina Israelin 10 kadonneesta heimosta on ollut eräiden länsimaisten kristittyjen mielenkiinnon kohteena erityisesti viimeisten n. parin sadan vuoden aikana varsinkin Iso-Britanniassa ja USA:ssa. Oppi alkoi itää ja saada kannattajia erityisesti Iso-Britannian maailmanvallan aikana 1800 -luvulla. Tuolloin muutamat raamatullisen profetian harrastajat alkoivat ajatella, että koska Raamatun profetiat ovat totta ja koska he eivät ole nähneet niiden toteutuvan Israelin kohdalla (Israelin valtiotakaan ei ollut olemassa), profetioiden toteutumista pitää etsiä muualta. Näin Israelille profetoituja siunauksia alettiin liittää länsimaihin, erityisesti tuolloiseen maailmanvalta Iso-Britanniaan. Myytti 10 kadonneesta heimosta (Israel, josta myös yleisnimiä Efraim ja Joosef käytetään) sopi hyvin tähän yhteyteen. Koska Raamatun lupaukset olivat Israelille, menestyneistä länsimaista piti tehdä "israelilaisia".

Ko. harrastusta kutsutaan nimillä Anglo-Israelism ja British-Israelism (myös muita uudempia nimityksiä käytetään, jatkossa käytän nimitystä British-Israelism). Lähempänä meidän aikaamme liike on sirpaloitunut useaan erilaiseen ja erinimiseen pienryhmään, joilla kaikilla on sama pääväittäjä. Se on, että lähinnä Länsi-Euroopan maiden alkuperäisväestö, kärjessä Iso-Britannia (edustaen yksittäistä Efraimin heimoa) sekä USA (Manasse), ovat Raamatun Israelin 10 kadonneen heimon jälkeläisiä (jotka vietiin pakkosiirtolaisuuteen Assyriaan ja jotka "katosivat" heimoina maailmankartalta). Kyse on siis Jaakobin 12 pojan jälkeläisistä, pois lukien Juuda ja Benjamin, jotka valtakunnan jakauduttua jäivät Juudan kuningaskuntaan.

Raamatun kuvausta, kuinka sanat juutalainen ja israelilainen tarkoittavat samaa ja kuinka heimot eivät "kadonneet", on liitteessä 1.

Kun suomalaiset kristityt ovat 2000 -luvulla enentyvästi kiinnostuneet DNA tutkimuksesta, se

on joillekin merkinnyt myös yhtymistä em. opin väittämiin siitä, että mm. DNA todistaa opin oikeaksi. British-Israelism on kuitenkin kultti, jonka yleensä kaikki Raamattuun uskonsa perustavat kirkko- ja seurakuntaliikkeet ovat aikoja sitten tunnistaneeet harhaopiksi ja kultiksi. USA:ssa messiaanisten juutalaisten yhteiselin julkaisi muutama vuosi sitten selvityksen British-Israelismia vastaan. Liikkeen saadessa jalansijaa Iso-Britannian suuruuden aikana, yksi kaikkien aikojen arvostetuimmista juutalaiskristityistä, David Baron (1855-1926) julkaisi hyvin perustellun kirjansa sitä vastaan. "Saarnaajien ruhtinas" C. H. Spurgeon (1834-92), joka vaikutti samaan aikaan, opetti Raamatun lupauksista Israelille "tulevaisuudessa". Vaikka hän viittasi Britannian olevan "siunattu" jopa enemmän kuin vanha Israel, Israel ja israelilaiset olivat hänelle silti aina Britanniaasta täysin erillinen kokonaisuus.

Historia on mielenkiintoista ja vanhojen kirjoitusten tutkimus on parhaimmillaan jännittävää. Monet kristityt ovat vuosien aikana olleet aiheesta kiinnostuneita tulkiten lähteitä kukin oman kykynsä ja mieltymyksensä mukaan. Kirjassaan "**Tuon Heidät Takaisin**" (Ajanteos, 2014), Pekka Sartola käsittelee aihetta hyväksyen ko. kultin väittämiä kritiikittä. Vaikka Sartolan kirjan pääsanoma on British-Israelismia, hän ei kirjassaan kertaakaan mainitse tätä oppia nimeltä. Kirjassa ei ole sanoja "British-Israel" tai "Anglo-Israel", tmv. Näin asiaa tuntemattomalle saattaa tulla jopa kuva, että Sartolan esittämät ajatukset ovat kristikunnassa yleisesti hyväksytyttä tulkintoja, vaikkakin "unohdettuja".

Kultti opettaa, että nykyisessä Israelissa eivät asu kaikki israelilaiset vaan ainoastaan Juudan (ja Benjaminin) heimon jälkeläiset. Israelilaiset asuvat länsimaissa. Kultin perusväittämiin kuuluu: "Kaikki juutalaiset ovat israelilaisia mutta kaikki israelilaiset eivät ole juutalaisia". Tästä seuraa mielenkiintoinen johtopäätös. Koska esim. suomalaiset Israelin ystävät ylläpitävät ystävyyttä israelilaisiin, pitäisikö tukea myös Isoa-Britanniaa ja muita länsimaita, joissa suurin osa israelilaisista asuu (!). Oppi on suoraa

korvausteologiaa, jossa kirkon sijasta Israelin (Juudan ja Benjaminin heimoja lukuunottamatta) korvaavat nyt länsimaiset kansat. Sartola mainitsee kirkkoon liittyvän korvausteologian opillisena harhana (s.63) mutta ei huomaa vastaavaa yhtäläisyyttä British-Israelismiin. Se on myös aikansa menestysteologiaa ja valtateologiaa, koska perusteet haetaan länsimaiden, erityisesti Iso-Britannian menestyksestä ja vallasta (erit. sen imperiumin aikana).

Kirjan lähdeaineisto

Kirjan alussa Pekka Sartola sanoo tutustuneensa ”jälleen kerran” Leo Mellerin ”kirjalliseen aarreaikkaan” aiheesta ja valinneen sieltä lähdeaineistonsa. Hän korostaa ”raamatullista linjaa ja johdonmukaisuutta”, koska ”ilman sitä joutuisimme hakoteille”. Kirjoittajan mukaan lähdeaineisto on ”huolella valittu” ja käsittää ”tuhansia sivuja”. Pekka Sartolan mukaan kristillisyydessä tyrmätään liian helposti ajatus, että suomalaiset tai osa suomalaisista ei kuuluisi johonkin tai joihinkin Israelin heimoihin (s.6).

Allekirjoittaneen mielestä se, että osalla suomalaisista on juutalaista ja israelilaista perimää, ei ole ihmeellistä tai erikoista. Sama pätee kaikkiin kansoihin, joiden keskuudessa juutalaisia/israelilaisia on asunut satoja ja tuhansia vuosia. Israelin ja Juudan maastakarkotuksen ja myöhemmin diasporan kautta juutalainen perinne ja tavat levisivät ympäri maailmaa ja monet pienemmät väestöryhmät liittyivät niitä omiin uskontoihinsa enemmän tai vähemmän. On myös mahdollista, että eräät heimot (esim. Kauko-Idässä) ovat ainakin osittain karkotettujen israelilaisten jälkeläisiä. Mutta se ja sen tutkiminen on aivan eri asia, kuin kultti 10 kadonneesta heimosta, jotka löytyvät länsimaista. Sartola puhuu kirjassa nimenomaan ko. kultin näkemysten puolesta. Lähdeluettelo paljastaa, että lähteinä on poikkeuksetta British-Israelismin kannattajien kirjoja. Kirjassaan Sartola viittaa tuon tuostakin Yair Davidiin, ”useiden alan huipputeostensa vuoksi” (s.75) jonka neljä kirjaa ovat kirjoittajan

päälähteitä. Allekirjoittanut tunnistaa tekstistä myös amerikkalaisen J.H. Allenin kirjan vaikutusta, joka kirja onkin lähdeluettelossa.

Ortodoksijuutalainen Yair Davidi (s. 1950 Australiassa) perusti Brit Am -nimellä tunnetuksi tulleen British-Israelism kulttinsa vähitellen erityisesti 1990 -luvulla, jolloin alkoi liikkeen julkaisutoiminta. Kokoustoiminta aloitettiin 2000 -luvun alkupuolella. J.H. Allen (1847-1930) oli USA:ssa pyhitysliikkeeseen kuuluvan Church of God -kirkon perustajajäseniä ja kirjansa ”Judahs Sceptre and Joseps Birtright” on edelleen British-Israelism kultin perusteoksia. Davidia Sartola kuvaa nimellä ”maineikas suku- ja heimotutkija” (s.75). Allen on puolestaan ”hyvin tunnettu ja laajalti arvostettu tutkija” (s.115). Mainitsematta jää, että ”maineikkaita” ja ”arvostettuja” nämä henkilöt ovat vain British-Israelism kultissa.

Lähdeluettelossa on muutama muu kirja näiden lisäksi mutta kaikki ko. kultin kannattajilta. Lisäksi luetellaan muutama yleisluontoinen teos ja raamatunkäännöksiä. Lisäyksenä voisi mainita, että lähdeluettelossa olevaa Finish Jennings Daken ”Annotated Reference Bible” raamatunkäännöstä ei yleensä suosittele yksikään käännöksiä tunteva teologi. Dake (1902-87) oli helluntailiikkeen kasvatti, joka eräässä vaiheessa erotettiin liikkeestä. Hän luki raamatunkäännökseensä omia mielipiteitään. Dake on saanut suurta suosiota vain karismaattisessa liikkeessä. Kirjoittaja esittää lähdeaineistonsa olevan ”laajaa ja perusteellista” (s.217). Kaikki keskeiset lähdeteokset ovat vain British-Israelismia opettavien kirjoja eikä lähdeluettelo ole kovin laaja.

Inhimillisen suuruuden korostus

British-Israelismin tapaan kirja ottaa perustaksi Herran lupauksen Aabrahamille (1Moos12:1-3), ”minä teen sinusta suuren kansan” (s.15). Opin mukaan se tarkoittaa sekä fyysistä, että hengellistä siunausta, ”suuret fyysiset kansat... ja toisena... hengellinen... siunaus” (s.18). British-

Israelismissa fyysinen menee hengellisen edelle. Fyysinen ulottuvuus, suuruus, ”kansojen joukko”, ”paljon kansoja” (s.27-28, 1Moos.48:3-6,19-20), tulee vastaan kirjan alkulehdillä, kun lukijalle iskostetaan tätä ajatusta. Kun Kristus ei ole raamatunselityksen keskeinen lähtökohta unohtuu, kuten British-Israelismissa, että Herran lupauksessa Aabrahamille suuri fyysinen joukko syntyy Jumalan Kristuksessa antaman hengellisen siunauksen tuloksena. Esim. 1Moos.15:5 maininta, että Aabrahamilla tulee olemaan jälkeläisiä kuin taivaan tähtiä, joiden lukumäärää on mahdoton tietää, ulottuu tarkoittamaan myös sitä, että vain Jumala tietää pelastettujensa määrän. Pelastettujen määrä on ihmiseltä salattu, kuten tähtienkin määrä.

Sanonta ”suuri kansa” ei sisällä määritelmää, kuinka suuri tuon kansan lukumääräisesti pitäisi olla. Sitäpaitsi ”suuri” voidaan liittää moneen asiaan, ei vain lukumäärään, kuten ko. hepreankielisen sanan käyttö VT:ssa osoittaa. Kansa voi olla ”suuri” ja huomattava monistakin eri syistä, ei vain lukumääräisesti. ”Kansojen joukko” (1Moos.48:3-6) ei taas suoraan viittaa eri kansakuntiin, vaan Raamatussa ko. hepreansanoilla tarkoitetaan Israelin kansan, seurakunnan yhteistä kokoontumista, yleensä väenpaljouutta. Olisiko parempi ilmaus ”kansanjoukko”? Tämä käy helposti selville tutkittaessa missä yhteyksissä alkukielinen sanonta ilmenee VT:ssa. Yhtenä monista samankaltaisista kohdista Jer.44:15 käyttää täsmälleen samaa ilmaisua vaikka kyseessä on vain joukko Israelin miehiä ja naisia.

Samoin 19-20 jakeissa sanonta ”paljon kansoja” liitetään alkukielessä usein Israelin heimoihin (**kansa=heimo**), vaikka myöskin pakanakansoihin. Raamatunselityksen pitää olla järjellinen, looginen ja koko raamatunmukainen, ei hakea mystisiä selityksiä. Järjellä tässä yhteydessä tarkoitan Pyhän Hengen valaisemaa ihmisen ymmärrystä. Ymmärrystä saadaan lisää vakavamielisen Sanan tutkimisen kautta.

Kielentutkimus

Kirjassa käydään läpi Israelin heimojen historiaa ja välirikkoa. Siinä ei sen kummempaa. Sivulla 59 kerrotaan, kuinka 10 pohjoista heimoa alkoivat sekoittua rannikon kansoihin kielellisesti ja muutenkin. Sitten kerrotaan, ”... useissa Euroopan maissa joissa kadonneiden heimojen jälkeläisiä asustelee, löytyy hämmästyttäviä kielellisiä yhtäläisyyksiä niin hepreaan kuin etenkin vanhoihin foinikialaisiin kielimurteisiin.” Heprea ja foinikia olivat kielisukulaisia mutta kielitiede on aivan oma lukunsa ja siihen tulisi suhtautua vakavasti nopeita yleistyksiä välttämällä. Monesta kielestä löytyy yhtäläisyyksiä johonkin toiseen kieleen tai kieliin. Yhtäläisyydet eivät ole mikään merkillisyys eikä niistä voi vetää suoraan johtopäätöstä jonkun kansan kuulumisesta israelilaiseen heimoon, kuten British-Israelismissa. Sitäpaitsi etenkin kristinuskon vaikutuspiirissä olleissa länsimaissa on raamatullinen nimistö ja käsitteistö vaikuttanut jo 2000 vuoden ajan. Lisäksi pitää muistaa, että muinaisessa Israelissa käyttökieli oli aramea, ei heprea. Aramea on suuresti vaikuttanut niin nykyhepreaan kuin arabiankieleenkin.

British-Israelismissa riittää usein se, että nimi on samankaltainen, kuin jokin heprean sana. Tai että siinä on vain jokin samankaltainen tavu. J. H. Allen antaa omassa kirjassaan tästä esimerkin, jota Sartola lainaa s. 116-117, koskien Daanin heimon väitettyä vaellusta halki Euroopan. Daanin heimon matkasta esitetään todisteina monia paikannimiä ympäri Eurooppaa, joissa esiintyy ”dan, da, dn, don, din, dun” osana sanaa. Tässä yhteydessä kirja mainitsee ”kielitutkija Raymond F. McNair” (s.117) nimisen henkilön. McNairin (1930-2008) yhteydessä ”kielitutkija” on harhaanjohtava titteli. Tutkija hän oli vain British-Israelism kultissa. McNair oli Herbert W Armstrongin perustaman Worldwide Church of God -liikkeen (WCG) yksi johtava evankelista, eli British-Israelismin levittäjä. Liike määriteltiin nopeasti kultiksi, joka mm. hylkäsi kolminaisuuden (Jumala on ”perhe”), Jeesuksesta tuli Jumalan Poika vasta ylösnoustuaan ja pelastus ei ole yksin

armosta (myös teot ja vesikaste), ym. monta muuta seikkaa.

Armstrongismi

WCG toimi British-Israelismin ”kehtona” Amerikassa ja Herbert W. Armstrong perusti sen v. 1934. Hän toimi liikkeessä yksinvaltiaana kulttijohtajana. Lukuisat skandaalit (alkoholi, yksinvaltainen käytös, naisasiat, jne.), kymmenet toteutumattomat profetiat (mm. apokalypsin piti alkaa 1936, sitten -43, sitten -72, hänen erilaisia turhia ennustuksiaan yksi nettisivusto luettelee 209 kpl) ja keskiössä epäraamatullinen British-Israelism, kuuluivat ”värikkään” kulttijohtajan elämään. WCG on yksi parhaita esimerkkejä, kuinka henkilön ympärille syntyy kultti ja liike. Allekirjoittanut tutustui liikkeeseen jo 1970 -luvulla sen ympäri maailmaa ilmaiseksi levittämän Plain Truth -lehden kautta. Johtajan kuoltua liike ryhtyi uudelleen arvioimaan Armstrongin aikaa ja opetustaan. Se jakaantui, kun Armstrongin jälkeinen johtaja Joseph Tkach sr. (1927-1995) julisti liikkeen olleen harhaoppinen hyläten aiemmat harhaopit, jollaiseksi myös British-Israelism todettiin. Suuri osa liikettä palasi Tkachin johdolla takaisin raamatullisempaan kristillisyyteen.

Hävinneet heimot

British-Israelismin perusväite on siis, että 10 heimoa jäivät sille tielleen ja hävisivät. Heimot unohtivat totaalaisesti mistä lähtivät, perinteensä, uskontonsa, jne. Pelkästään järkevä ajattelu jo yksistään asettaa ison kysymysmerkin tälle ajattelulle, jonka tueksi Raamatusta haetaan tiettyjä kohtia liittyen Israelin/Efraimin rangaistukseen. Sartolankin kirja viittaa samaan useissa kohdin, esim. ”Mutta Israelin 10 kadonnutta heimoa, siis Efraim ja yhdeksän muuta olivat jääneet vain muistoksi historian lehdille” ja ”Israel-Efraim menetti juutalaisen identiteettinsä...” (s.194). Toisaalta kirja myöntää, että israelilainen/juutalainen perinne on säilynyt maailmassa eräissä vanhoissa heimoyhteisöissä (s. 77-90). On varsin kummallista ajatella, että 10 heimoa kokivat

täydellisen ”blackoutin” verraten lyhyessä ajassa, vaikka toisaalta perinteestä kiinnipitäviä heimoja ja yhteisöjä olisi ollut siellä täällä.

British Israelismissa 10 heimon katoaminen ja juutalainen (Juudan heimon) diaspora merkitsevät eri asioita. Kultin mukaan katoamista tukevat mm. sellaiset kohdat kuin Hoos.7:8: ”Efraim sekaantuu kansojen joukkoon...” jne. Kaikkien vastaavien profetioiden katsotaan kuvaavan 10 heimon häviämistä mutta ei juutalaisia. Israelin heimot tunnetaan siis myös yhteisnimellä Efraim, jonka lisäksi kirjoittaja toteaa liittyen pelkästään Efraimin heimoon ”jossain yksittäisen Efraimin heimon täytyy piileskellä...”. Yhtenä mahdollisena vaihtoehtona hän mainitsee romanit ”...johonkin myös romanit täytyy kyetä sijoittamaan” s.111). Näitä spekulaatioitahan on vuosien saatossa tehty tämän tästä. Mikään ei kuitenkaan vakavasti haasta näkemystä, että romanien alkuperä on Intiasta, ei Israelista. Se on myös vakavasti otettavien kielentutkijoiden yleinen käsitys.

Daanin heimo Spartassa ja muualla

Sartola käyttää useita sivuja Daanin heimon matkan kuvaamiseen British-Israelism lähteiden mukaisesti. ”Spartalaiset olivat siis Aabrahamin jälkeläisiä. Daan oli ensimmäinen heprealainen heimo, joka alkoi asuttaa Peloponnesoksen niemimaan eteläosaa Lacedemoniaa” (s.118). Tämä esitetään faktana. Tätä todistamaan kirjassa mainitaan Josefuksen muistiinmerkitsemänä Lakedaimonin (Lakedaimon on suomalainen kirjoitusmuoto, ei Lacedemonia) ylipappi Areaksen kirje ”Jerusalemiin jolloinkin n. 180 eKr.” (s.117): ”...olemme havainneet, että sekä juutalaiset että lacedemonialaiset ovat yhtä ja samaa rotua... Aabrahamin jälkeläisiä...” (s.117). Josefuksen ajoitus on väärä ja tiedetään hänellä – kaikista ansioista huolimatta – olevan muitakin virheitä.

Historioitsijoiden mukaan Areas I (Areus, Arius) hallitsi 309-265 eKr. Yleinen tieto historiassa on, että Areas I lähetti kirjeen n. 309-300 eKr., Jerusalemiin Onias I:lle, jossa hän teeskenteli

löytäneensä ”kirjoituksen”, joka todistaa spartalaiset Aabrahamin perillisiksi yhdessä juutalaisten kanssa. Kirjeessä kyse ei ole ”samasta rodusta” vaan veljeydestä. Kyse oli politiikasta ja liittolaisten tarpeesta. Kirjeessä ei sanota, että spartalaiset olisivat ”daanilaisia” tai muitakaan Israelin heimoja vaan ”Aabrahamin jälkeläisiä”, silti kaksi eri kansaa. Tällä tahdottiin luoda hyvät suhteet Israelin vallanpitäjiin. Spartassa oli juutalaisia/israelilaisia ja maiden kauppa- ym. suhteet pitkään varmaan ihan hyvät. British-Israelismissä selitetään, muutetaan ja venytetään historiaa tukemaan omaa teoriaa. Ariaksen kirje, josta kertoo myös 1.Makkabealaiskirje, ei ole todiste spartalaiden daanilaisuudesta.

Daanin heimo joutui pakkosiirtolaisuuteen yhtenä 10 heimosta n. 722-720 eKr. Arkeologian mukaan Spartassa asuttiin jo n. 2000-1600 eKr. mutta varsinaisesti tunnetaan ns. doorilaiset, jotka saapuivat maahan n. 1000 eKr. Spartan historiasta ei löydy viitteitä, että joku ”Daanin” heimo olisi tehnyt sinne invaasion korvaten alkuperäisen väestön. Siksi British-Israelismi antaakin ymmärtää, että se tapahtui vähitellen. Sartolan kirjassakin mainitaan, että daanilaiset olivat ”*vuosisatojen kuluessa... muodostaneet sinne oman Spartansa joka mainitaan jo noin v. 700 eKr*” (s.118).

Jotta daanilaiset saadaan Spartaan, British-Israelismi katsoo Daanin heimolaisten lähteneen sinne jo n. 500 vuotta ennen pakkosiirtolaisuutta. Jos israelilaisten lähtö Egyptistä ajoitetaan 1200 -luvulle eKr., kuten yleensä tehdään, daanilaisten olisi pitänyt lähteä omaan exodukseensa meren yli heti tuolloin. Sellaista tapahtumaa Raamattu ei tunne. William F. Albright, 1900 -luvun johtava raamatunmaiden arkeologi katsoo Israelin lähteneen Egyptistä 1250 -1200 eKr. Jotkut toiset ajoittavat sen 1400 luvulle eKr.

Sartola lainaa Colonel (J.C.) Gawlerin kirjaa ”Dan, the Pioneer of Israel”: ”*Herra joka näki jo edeltä... valmisti kuitenkin Israelille turvallisen paikan, jonne he aikanaan tulisivat siirtymään. Hän avasi sinne tien lähettämällä sinne Israelin*

heimoista kaikkein seikkailunhaluisimman ja pioneerihenkisimmän, osan Daanin heimoa” (s.119). J.C. Gawlerin ja British-Israelismin teoriaa seuraten kirja kuvaa Daanin heimon vaellusta Spartasta edelleen Espanjaan, Irlantiin, Britanniaan ja aina Tanskaan ja Norjaan.

Gawlerin teoriaa, että daanilaisia olisi saapunut Spartan alueelle jo n. 1200 eKr., ei historiankirjoitus, Raamattu eikä arkeologia tue. Ristiriitaa on siinäkin, että daanilaisten olisi pitänyt viedä muassaan perinteensä, jossa tietenkin mukana israelilaista vaikutetta daanilaisten myöhemmästä epäjumalanpalvonnasta huolimatta. Sitä Spartan historiassa ei näy. Onko esim. seuraava spartalainen perinne kotoisin israelilaisesta perinteestä: Avioliittoa solmittaessa naisen tukka ajeltiin kaljuksi ja hänet puettiin pojaksi. Sen jälkeen aviomies raiskasi ”pojan” (väkisinmakaussuhde oli kummankin osapuolen näytös). Sen jälkeen pari ei elänyt yhdessä vaan mies eli kavereidensa kanssa miesten asuntolassa. Oikeiden historiantutkijoiden mukaan Kreikan muinaisissa kulttuureissa esim. homoseksuaaliset suhteet eivät olleet mikään harvinaisuus.

Tuliko kaikille daanilaisille, eri aikoina ja ”vuosisatojen kuluessa” jo ennen pakkosiirtolaisuutta muuttaneille ryhmille totaalinen muistinmenetyksensä heti kohta Israelin kamaralta lähdettyä? Jos Daan oli koko Israelin edelläkävijä ja tien valmistaja, ollaan vielä mielettömämmässä tilanteessa. Tuolloin Spartaan olisi pitänyt siirtyä suhteellisen lyhyessä ajassa suurehko kansanjoukko, jotka kaikki muistinsa menettäneitä. Raamattu ei myöskään kerro mistään daanilaisten aiemmista muutoista vaan toteaa Tuom.18:30: ”Sitten daanilaiset pystyttivät itsellensä sen veistetyin jumalankuvan; ja Joonatan, Manassen pojan Geersomin poika, ja hänen poikansa olivat daanilaisten sukukunnan pappeina, kunnes maan väestö vietiin pakkosiirtolaisuuteen.” Tästä huolimatta kirja antaa ymmärtää, että pakkosiirtolaisuuden aikaan pohjoisen valtion alueella oli jäljellä enää pieni osa Daanin heimoa (s.120), koska suurin osa oli jo Spartassa (!)

Daanilaisten, ”jotka perustivat Spartan nykyisen Kreikan eteläosaan” (s.123) ja jotka ”saivat myöhemmin seurakseen suuren osan heimolaisiaan jotka olivat jääneet asumaan Israelin ja foinikialaisten alueille” (s.123) matka jatkui. ”Yair Davidin mukaan he rantautuivat Iberian niemimaan itäiselle rannikolle” (s.123). Alueella on ”edelleen runsaasti hepreankielisiä paikannimiä, mm. Ebro-joki jonka senkin nimi on johdettu sanasta heprea” (s.123-24). Välimerellä on aina ollut vilkasta liikennöintiä. Myös muinaiset israelilaiset kulkivat omilla ja toisten laivoilla kauppa- ym. matkoillaan. Se on selvä asia. Kulttuurivaihtoa on aina tapahtunut. Kun British-Israelismin ”kielentutkijat” jätetään huomiotta, yleinen tieto on, että Ebro tulee kuitenkin latinan sanasta Iberus tai Hiberus (Iber, Hiber) mahdollisesti tarkoittaen Iberiaa ja alkuperäisväestö iberialaisia. Ikivanhan Baskin kielen ibai (joki) ja ibar (laakso) katsotaan myös mahdollisiksi kantasanoiksi.

Niemimaalla oli n. 1100 eKr. foinikialaisten kauppa-asema, kreikkalaisia tuli n. 8 vuosisadalla eKr. ja kartagolaisia 6 vuosisadalla. Ensimmäiset roomalaiset saapuivat 218 eKr. puunilaisten sotien aikaan (264-146 eKr.), kun Rooma haastoi mahtavan Kartagon sotaan Välimeren alueen herruudesta. Mitään yksiselitteistä havaintoa ei ole olemassa, joka yhdistäisi Daanin tai muut ”kadonneet” heimot kansanvaellukseen Iberian niemimaalle. British-Israelismin mukaisesti Sartola silti kirjoittaa: ”Daanilaiset asustelivat niemimaalla pari vuosisataa... osa lähti purjehtimaan Gibraltarin kautta kohti pohjoista” (s.124). ”Lähes kaikki tutkijat ovat yksimielisiä siitä että Daanin heimo rantautui Irlantiin ja Britanniaan jolloinkin vuoden 1200 paikkeilla...” (s.124).

Yhteys Irlantiin

Kirjassa jää mainitsematta, että nuo em. ”tutkijat” ovat yksipuolisesti British-Israelismin kirjoittajia. Ei saisi antaa kuvaa, että ko. ”tieto” olisi oikean historiankirjoituksen mukaista. Sartolan mukaan edelleen (s.124): ”Teokset *Annals of Ireland* ja

History of Ireland vahvistavat että saarelle saapui etelästä heimo jota kutsuttiin nimellä *Tuath di Dannan* tai *Tuatha di Danaan*, kumpikin tarkoittaa Daanin heimoa.” Sivulla 218 on vielä maininta, että irlantilaiset ovat ”suurelta osin Daanin” heimosta.

Irlantilaisia annaaleja, kronikoita on monia, sisältäen mm. luetteloita muinaisista hallitsijoista ja tapahtumista. *History of Ireland* koostuu munkkien muistiin merkitsemistä taruista ja historiasta. Se kertoo *Tuatha De Danann* heimosta ”kalevala -tyyppisesti”. Kertomuksessa heimosta mm. sanotaan, ”... joidenkin toisten mukaan he elivät ateenalaisten alueella, jossa Ateenan kaupunki on”. Edelleen sanotaan, että he harjoittivat nekromantiaa ja noituutta, mm. taistelussa syyrialaisia vastaan he herättivät kuolleen eloon laittamalla demonin kuolleen ruumiiseen. Heimo joutui kuitenkin ”yhtenä joukkona” lähtemään syyrialaisen invaasion takia, ensin Norjaan, sitten Skotlantiin ja vasta sieltä Irlantiin. Sartolakin kertoo matkajärjestyksen s.126. He eivät siis kuitenkaan saapuneet Irlantiin etelästä.

Irlantilaisten itsensä mukaan *Tuath(a) De Danann* tarkoittaa ”jumalatar Danun kansa (heimo)”, ei Daanin heimoa. Vanhempi muoto tästä on *Tuath De*, ”jumalten heimo”. Irlannin mytologiassa se tarkoittaa yliluonnollisilla lahjoilla varustettua ihmisrotua, jonka munkit muokkasivat tarkoittamaan muinaisia hallitsijoita ja sankareita. *History of Ireland* liittää heimon nimen druideihin ja jumaliin, koska heillä oli yliluonnollisia kykyjä. Munkit alkoivat liittää *Tuath De* nimitystä myös israelilaisiin, tarkoittamaan ”Jumalan kansaa”, ei daanilaisia. Lisäksi kerrotaan, että heidän mukanaan oli mystinen ”Stone of Destiny” -kivi, jolle British-Israelismi antaa aivan oman merkityksensä. Siihen asti Sartola ei toki kirjassaan ehdi, joten siitä ei tässä yhteydessä enempää. *The History of Ireland* löytyy myös netistä.

Liite 2 kuvaa lyhyesti British-Israelismin selitystä mystiselle kiville.

Daanilaiset vähän joka paikassa

Kirjan mukaan myös milesialaiset olivat daanilaisia ja että, *"Jotkut tutkijat ovat sitä mieltä että Spartan lisäksi Daan olisi ollut perustamassa myös Kartagoa"* (s.126). Edelleen jää mainitsematta, että nämä tutkijat ovat British-Israelismin kannattajia. Kun kirjassa vielä mainitaan, että daanilaisten, *"Toinen haara olisi edennyt Mustan Meren pohjoispuolitse kohti Itämeren ja Pohjanmeren... Skandinaviaan..."* (s.126) heitä alkaa olla jo monessa historian mutkassa. Historiaa ei saisi uudelleenkirjoittaa tavalla, kuten British-Israelismi vastuuttomasti tekee. Sivulla 129 kohtaamme taas väitteen, että *"tutkijat ovat melko yksimielisiä siitä että lähes kaikissa kansoissa on joitakin osia Israelin ja Juudan heimoista."* Israelilaisten heimojen levinneisyys ulotetaan siis "lähes kaikkiin" kansoihin ilman mitään todellista tukimuspohjaa. Kuten aiemmin mainitsin vaikka pieniä ryhmiä olisi, lähinnä Kauko-Idässä, se ei ole mikään tuki opille 10 kadonneesta heimosta. Jälleen kerran tässä mainitut "tutkijat" ovat yksipuolisesti ko. kulttiin sitoutuneita kirjoittajia.

Yhteys esoteeriseen salaoppiin

Ranskaa koskien sama periaate jatkuu sivulla 133 nimen *"Ripuari"*, *"Ripuarian"* frankit (s.133). suhteen. Kerrotaan Yair Davidin tutkineen, että se on *"johdannainen heprean sanasta Reuben"* ja *"samoihin johtopäätöksiin ovat tulleet monet muutkin tutkijat joten ilman suurempia epäilyksiä voimme todeta Ruubenin heimon olleen eräs nykyisen Ranskan alkuperäisväestöstä."* Yksi todiste Ranskan ja Ruubenin yhteyksistä löytyy myös, *"Peugeotin, tunnetun ranskalaisen automerkin tunnuksesta, nimittäin sama Juudan leijona joka on taltioitu sekä Jerusalemin että Siionin vaakunaan."* Näin heppoisesti mitään yhteyksiä ei saisi rakentaa mutta juuri näin British-Israelismissa tehdään.

Frankkien leimaaminen reubenilaisiksi on mielikuvitusta. Sana "Ripuari" käsitetään yleisesti tarkoittamaan "joen kansaa", heimon (yksi frankkien ryhmä) olinpaikan mukaan

Reinin varrella Pohjois-Saksassa. Merovingit syrjäyttivät aikanaan frankit ja kuinka ollakaan, myös merovingeissä British-Israelismi näkee kadonneiden heimojen pulpahtavan esiin historian merestä. Itse asiassa Ranskan suhteen puhutaan Franco-Israelismista, eli French Israelismista. Se perustuu samoihin päätelmiin, kuin British-Israelismi ja siinä uskotaan, että Merovingien kuningashuone periytyy suoraan kuningas Daavidista. Samaa eräät uskovat Iso-Britannian kuningashuoneesta.

Ranskalainen hugenotti Jacques Abbadié pakeni katolisten vainoa Englantiin ja kirjoitti siellä 1723 kirjan *"The Triumph of Providence"*, jossa selittää 10 heimon kääntyneen kristilliseksi kansoiksi. Pierre Plantard ja Philippe de Cherisey kehittivät Priori de Sion -huijauksen 1960 -luvulla. Huijaus sai arvovaltaa, kun kirjan *"The Holy Blood and the Holy Grail"* tekijät ottivat sen todesta. Plantardin mukaan Merovingit polveutuivat Benjaminin heimosta.

Edellisen kirjan mukaisesti aihetta käsitteli myös Dan Brown menestysteoksessaan *"Da Vinci Code"* (Da Vinci -koodi), josta tehtiin samanniminen elokuva. Kirjojen väite on, että Maria Magdalena oli Jeesuksen vaimo ja näiden tyttärestä polveutui Merovingien kuningassuku. *"Jeesuksen verilinja"* siis tuli Jeesuksen jälkeläisen kautta Ranskaan. Kirjat edustavat gnostilaisuutta sanoen, että perinteinen (raamatullinen) kristillisuus on "salaliitossa" totuutta vastaan. Tämä "totuus" on, että Jeesus oli ihminen, jonka jälkeläisiä elää tänä päivänä ja he ovat kuninkaallista Daavidin sukua. Priori de Sion oli keksitty salaseura, joka "varjeli" tätä salaisuutta. Asiaan liittyi väärennettyjä muinaisia asiakirjoja ja paljon muuta esoteerista roskaa. Monet tutkijat kutsuvat sitä "20 vuosisadan huijaukseksi".

En käsittele asiaa tässä yhteydessä sen pidemmälle mutta totean vain, että myös mormonismi perustaa oppinsa Israelin 10 kadonneen heimon -kulttipille.

Iso-Britannia

Sivulla 138 mainitaan: ”*Britannian historia kertoo, että n.720 eKr. ryhmä joka kutsui itseään nimellä Simonii, saapui saarelle ja levisi siellä nykyiseen Walesiin ja edelleen aina Skotlantiin saakka.*” Varsin varmana esitetään, että ennen pakkosiirtolaisuutta, ”*vuosisatoja aikaisemmin*” Israelista lähti ”*uuteen exodukseensa Daanin heimon lisäksi osia muistakin, mm. Simeonin heimosta*” (s.138). Yair Davidin ”tietoihin” tukeutuen esitetään, että ”*Suomi on osoitettu erääksi niistä maista joihin erityisesti Simeonin heimon jäseniä on aikain saatossa kulkeutunut... myöhemmin joukkoon on liittynyt myös Gaadin ja Isaskarin heimoja.*” Niin Britannian kuin Suomenkin suhteen tulkinta on British-Israelismista, ei vakavasti otettavasta historiasta.

Sivulla 159 mainitaan ilman tarkempaa tietoa alkuperälähteestä: ”*...tieto Iso-Britannian historiassa kertoo että jo Salomonin aikaan Asherin heimo johti Cornwallissa, Englannissa olevia tinakaivoksia ja louhi sieltä materiaalia Salomonin rakentamaa temppeliä varten.*” Ko. Asherin klaani olisi Heeber (4.Moos.26:45). Edelleen annetaan viite, että Irlannin muinainen nimi Hiberia sekä Skotlannin saariryhmä Hebridit olisi johdettu Heeberistä (s.159-60). Nimi Hibernia, jota tässä tarkoitetaan, on latinaa tarkoittaen mm. Online Etymology Dictionaryn mukaan ”talven maa”. Se oli roomalaisten antama nimi Irlannille. Vanhempi kelttiläinen nimitys oli Iveriu. Hebridit (Hebrides) on uudempi nimi, jonka sanotaan tulevan sanoista Ebudae, Haebudes.

British-Israelismin tutkijoiden menetelmät ja johtopäätökset ovat usein yksioikoisia ja ne laaditaan palvelemaan tiettyä ennalta sovittua lopputulosta. Mitään vakavaa tutkimusta ei tehdä sillä tavalla. Vaikka alueen tina- ja kupariesiintymiä on hyödynnetty jo muinaisuudessa ja kauppaa käyty varmaan Välimerellekin, nämä johtopäätökset eivät perustu muuhun kuin British-Israelismin historiankirjoitukseen. Vaikka Salomo olisikin lähettänyt paikalle Asserin heimolaisia

kaivuutöihin, siitä meillä ei ole tietoa. Jos niin oli, sekään ei todista, että länsimaat olisivat suurelta osin Israel.

Eräänlaisena johtopäätöksenä voidaan sanoa, että British-Israelismin mukaan israelilaisia ”karkaili” omasta ”maidon ja hunajan” maastaan ikäänkuin kaiken aikaa. Ne, jotka eivät älynneet lähteä ajoissa, joutuivat sitten pakkosiirtolaisuuden mustaan aukkoon. Yhteistä kaikille kuitenkin oli oman kansallisen identiteetin täydellinen unohtaminen. Erityisesti parin viime vuosisadan aikana on sitten ilmaantunut niitä ”tietäjiä”, jotka Raamatusta ja historiasta ovat saaneet selville aiemmin salassa olleita asioita.

Valtikka ja syntymäoikeus

Sivulta 180 lähtien Sartola käsittelee jonkin verran British-Israelismin ja J.H. Allenin yhtä perusväittämää, jossa Israelin 10 kadonneelle heimolle (Joosefille ja lopulta Joosefin pojalle Efraimille koko 10 heimon edustajana) kuuluu ”syntymäoikeus” (birthright) ja Juudalle ”valtikka” (sceptre). Tämän erottelun mukaisesti Juudalle kuuluu kuninkuus (Jeesus) ja 10 kadonneelle heimolle kuuluvat Israelille annetut suuret lupaukset. Kultin mukaan lupaukset ovat täyttyneet länsimaiden (erityisesti I-B ja USA) historiassa. Tätä keinotekoista jakoa en tässä käsittele sen enempää.

Yhteys Suomeen

Suomea koskien Sartola tukeutuu Steve Collinsin kirjaan ”The Tribes of Israel in the Modern World”. Täällä pohjoisessa Isaskarin heimoa on aina ”*Grönlantiin saakka*” (s.163) ja ”*Isaskarin isältään saama siunaus pakkotyöstä sopii hyvin Suomen kohtaloihin.*” Kirja lainaa edelleen Collinsia: ”*Suomi täyttää Isaskarin jälkeläisiä koskevat profetiat modernissa maailmassamme*” (s.164). Sivulla 167 kerrotaan, kuinka ”*Hollanti vastaa erinomaisesti lähes kaikkiin Sebulonin heimon kohtaloihin... ennen muuta hiekkaan kätkeytyjen aarteiden osalta.*” Mainitaan Hollannin öljy- kaasu- ja kontainersatamat, sen siirtomaapolitiikka, timanttien ja jalometallien

välitys, sekä ”*Hollanti on onnistunut toteuttamaan Mooseksen profetiasta myös toisenkin näkökulman, he ovat vallanneet meren rikkaudet rakentamalla suunnattomat vallit... profetia on toteutunut enemmän kuin vain jokseenkin siihen suuntaan.*”

Näistä esimerkeistä pitäisi käydä ilmi British-Israelismin mielivaltaisen tapa selittää Raamattua. Israelille annetuista lupauksista lähtevä tulkinta hakee niille täyttymykset sieltä missä näyttää olevan vaurautta, menestystä, valtaa ja inhimillistä suuruutta. Jos profetia antaa ymmärtää jotakin muuta, niin myös siihen haetaan jokin mahdollinen vastine, kuten Suomen ja Isaskarin kohdalla. Lisäksi on kaiken aikaa pidettävä mielessä, että opin kehittymisen alkuaikoina siihen vaikutti Iso-Britannian maailmanvalta. Vaikka imperiumi on jo menneisyyttä, se ei ole vaikuttanut tulkintaan. Brittiläinen imperiumi syntyi paljolti alusmaita riistämällä ja ryöstämällä. Yksi musta luku sen historiassa on ns. oopiumisota Kiinan kanssa, jossa britit pakottivat Kiinan hyväksymään oopiumin pääsyn maahansa. Olisi hyvä tuntea historiaa ja sitten päätellä oliko Iso-Britannian valtaannousu vain ”Jumalan lupausten Israelille” täyttymistä vai jotakin muutakin.

Luvussa ”*Kadonneet heimot ja yhteys Suomeen*” (s.206) sanotaan ”...olen jo käsitellyt useita kiistattomia todisteita Daanin, Gaadin, Benjaminin, Simeonin, Juudan ja Isaskarin yhteyksistä Skandinaviaan. Samalla siis väistämättä myös Suomeen.” Kirja vakuuttaa tätä British-Israelismin näkökulmasta. Luvussa puututaan myös heraldiikkaan, joka on oma vaativa alansa eikä siitä tulisi tehdä kirjan tapaan nopeita yleistyksiä. Mm. sellaiset vaakunaeläimet kuin leijona ja kotka ovat aina olleet ihmiskunnan suosiossa edustaen voimaa, ylevyyttä ja vapautta. On myös muistettava, että kristinuskon myötä Raamatun symbolit tulivat tunnetuiksi etenkin länsimaissa. Siksi ”Juudan leijona” ja ”Suomen leijona” eivät ole mikään todiste 10 kadonneen heimon jonkin osan olemassaolosta Suomessa. Sartola toteaaakin, että ”*joudumme kylläkin tyytymään vain oletuksiin*” (s.207) todeten

seuraavalla sivulla: ”*Mutta kaikki tyyntä... vaakunamme muistuttaa meitä siitä että jotain kautta etelästä... Jerusalemin-Siion vaakuna-aihe on maahamme kulkeutunut...*”. Kuntien vaakunakytkökset taas ”...jääköön lukijan oman harkinnan varaan” (s.245). Ei kovin kiistatonta sittenkään.

Sivulla 210 mainitaan lyhyesti suomalaiset A.G.Korander ja Yrjö Sakari Yrjö-Koskinen sekä ruotsalainen Olof Rudbeck jr. Viimemainitun tutkimus on vuodelta 1701 ja Sartolan mukaan ”*hän osoitti... suomalaisten etnisessä perimässä olevan ainakin yksi Israelin kadonneista heimoista*”. Menemättä asiaan sen syvemmälle todetaan, että Rudbeck yritti selvittää lähinnä sitä ovatko saamelaiset kielet sukua hepreankielelle.

Kirjassaan ”Tiedot Suomen suvun muinaisuudesta”, 1862, Yrjö-Koskinen (1830-1903) pitää todennäköisenä, että jo ennen historiallista aikaa ja arjalaisen rodun liikkeellelähtöä Aasiasta, oli olemassa suuri ja mahtava suomalaisten kantakansa alueella Kaspianmerestä Himalajaan ja edelleen Pohjoiseen. Siitä syntyi turanilaiseksi sanottu haara ja toinen suomalais-ugrilaisen haara levittäytyen Euroopan alueelle kauan ennen nykyisiä Euroopan kansoja. Turanin kansa olisi Iranin muinaistaruissa mainittu Tuirjan heimona. (Kalevalassa mainitaan Turjan kieli ja maa). Yrjö-Koskinen kirjoittaa: ”Persian kuningasten kalliokirjoissa, jotka ulottuvat vuoteen 500 eKr., tapaamme kolme kieltä. Ylin on Persian, alin assyrialaisen ja keskimäinen kieli jonkin vanhemman, tuntemattoman kansan, jota tutkijat sanovat turanilaiseksi ja muutamat vielä tarkemmin suomensukuisiksi. Tämä muinainen kansa omasi korkean sivistyksen, kehitti nuolenpääkirjoituksen ja jätti sen perinnöksi Kaksoisvirran maan kansoille.” Näistä lähteistä ei löydy pätevää tukea British-Israelismille.

Sivulla 214 yhteys suomalaisiin löytyy myös ”*vaikkapa väiskistä, eli partiolaisten kalottipäähineestä, täsmälleen sama kuin juutalaisten käyttämä kipa. On tarpeen huomioda että maamme ilmasto ei mitenkään*

suosi sen kaltaisen päähineen käyttöä, joten jostakin muualta perinteen on täytynyt rantautua Suomeen. ” Jokainen voi tarkistaa miltä ”väiski” näyttää. Se ei ole ”täsmälleen sama” kuin kipa. Se on partiolaisten myssy, leirilakki, myös ”väinämöisenlakki”, saanut innoituksen Kalevalan kuvituksesta. Ilmasto ei kuulu asiaan millään tavalla, leirilakista on olemassa myös talviversio. Juutalaisten kipa -perinne ei mitenkään liity Israelin 10 heimon asiaan. Historioitsijoiden mukaan yleinen muinainen israelilainen päähine oli samanlainen mitä mm. beduiinit yhä käyttävät. Kipan käyttö yleistyi vasta 16 vuosisadan (jKr.) aikana, kun Shulhan Arukh (tunnustetuin juutalainen lakikokoelma, lakikoodi) julkaistiin.

Geenit ja DNA

Sivulla 211 kerrotaan prof. Kalevi Wiikin päätelmistä koskien DNA tutkimusta. Wiikin mukaan mitokondriot osoittavat suomalaisten tulleen Eurooppaan Lähi-idästä. Raamatun mukaan sieltä ovat lähtöisin kaikki kansat, joten yksinkertaistettuna tämä ei sinänsä ole todiste kuulumisesta Israelin heimoihin. Wiik on tunnettu kielitieteilijä, joka esitti oman teoriansa suomalaisten alkuperästä 1990 -luvulla. Tiedemaailmassa se ei saanut suosiota ja häntä syytettiin jopa ”huuhaa kirjoittamisesta” ja että teoria on ”näennäistiedettä”. Wiikillä on oma kannattajakuntansa. Allekirjoittanut ei muuten ole tutustunut kiistaan enkä pidä sitä kovin välttämättömäkään aiheen kannalta. Totean vain, että teoria ei ole yleisesti hyväksytty.

DNA ja geeniperimä on ollut näissä piireissä myös esillä ja tutkimusta on pyritty hyödyntämään todisteeksi länsimaisten kansojen yhteydestä kadonneisiin heimoihin. Kadonneiden heimojen metsästäjät eivät ole DNA -asiantuntijoita eikä sitä ole allekirjoittanutkaan. Mutta lukiessa asiantuntijoiden raportteja muodostuu kuva, että DNA tutkimus ei tue tällaista yhteyttä. Lyhyesti mainittakoon, että tutkijoiden mukaan Lähi-idän ei-juutalaisella väestöllä, arabeilla on juutalaisten kanssa sama

perimä (senhän todistaa Raamattukin) mutta britit ja muut eivät jaa tätä perimää.

Liitteessä 3 on karttoja kuvaamaan tätä seikkaa.

Geeni- ja DNA tutkimuksen selvittelyä jatketaan sivuilla 218-220. Kerrotaan, että suomalaisten ”*monet geneettiset, eli perinnölliset sairaudet ovat identtisiä israelilaisten vastaavien kanssa*”. Myös, että ”*DNA -tutkimukset osoittavat puolestaan meiltä löytyvän samoja geenjä kuin esim. Syyrian ja Irakin alueilla asuvilta ihmisiltä.*” ”*Kiistaton tosiasia on kuitenkin että suomalaisilla ja Lähi-idän kansoilla on hämmästyttävän paljon tieteellisesti todistettavia yhteneväisyyksiä.*” Tässä yhteydessä mainitaan myös kielitiede. Monet japanilaiset, meksikolaiset ja monien muiden maiden Israeliin intohimoisesti suhtautuvat kansalaiset sanovat aivan samoin omasta kansastaan.

Suomalaisten perimä on tunnetusti ”omanlaisensa” mutta yksikään oikea DNA -tutkija ei vedä johtopäätöstä erityiseen suomalaiseen heimoyhteyteen Lähi-idän kansoihin. Keskustelussa perimästä ei saa unohtaa, että tiedemiehet ja tieteenteko ovat oma lukunsa. Asiassa on paljon harrastusta, jossa sotketaan asiat tukemaan omia, jostakin omaksuttuja mielipiteitä. Perinnöllisistä sairauksista asiantuntijat eivät anna lupaa tehdä yleistäviä spekulatioita. Osassa suomalaisia on niin arabi- kuin juutalaista perimää ihan luonnollisen rotujen sekoittumisen kautta, kuten kaikkialla maailmassa. Mutta mikään perimätutkimus ei sinänsä tue 10 kadonneen heimon kulttioppia.

Kolumbus

”*Useat tutkijat*” (s.214) ovat Sartolan mukaan mukaan päätyneet ajattelemaan USA:n ja Iso-Britannian parisuhteen merkitsevän Joosefin poikien Efraimin ja Manassen jälkeläisiä. Kirjoittajalta jää jälleen mainitsematta, että nämä ”tutkijat” ovat vain British-Israelism kultin kirjoittajia. Sivulla 215 mainitaan Kolumbus ja seuraavalla sivulla, että ”*on jopa perusteltua*

olettaa, että molemmat heimot, täydennettyinä ainakin Daanilla ja Asherilla, olisivat olleet mukana edustettuina... Mayflowerilla...”

Tämä ei ole alkuunkaan perusteltu olettaus eikä sitä sen kummemmin Sartola perustelekaan. Allekirjoittaneella on jo n. 20 vuoden ajan ollut kirja ”Columbus on Himself”, jossa ovat Kolumbuksen päiväkirjat. Niistä käy selville Kolumbuksen uskonnollisia käsityksiä, joista yksi oli, että Pyhä Henki toimii kaikissa uskonnoissa. Hänen suuri toiveensa oli löytää kultaa ja rikkauksia hallitsijalleen, joka niiden avulla voisi rahoittaa Jerusalemin valtaamisen takaisin kristityille. Sitä kautta maailmaan olisi saatu paratiisiaika. Kolumbus näki oman roolinsa tässä tärkeäksi. Eräät tutkijat arvelevat Kolumbuksen myös etsineen turvapaikkaa katolisen kirkon vainoamalle ja ”maan alle” joutuneelle Temppeleliritarikunnalle. Toiset arvelevat hänen myös etsineen turvapaikkaa Espanjasta (1492) karkotetuille juutalaisille. Varmaan israelilaisia eli juutalaisia siirtyi Amerikkaankin pian ensimmäisten siirtolaisten vanavedessä. Mutta ei sillä ole mitään yhtymäkohtia ”kadonneisiin heimoihin”. Sellainen on spekulointia vailla ”lihaa luiden ympärille”.

Kirjan loppusanat

Loppusanoissa kirjoittaja sanoo työnsä jääneen ”vielä paljolti osin kesken” (s.236). Hän kokee olevansa ”tällä osa-alueella eräänlainen pioneeri”. Sartola sanoo huomanneensa ilokseen, että ”kiinnostus tätä kirjaa kohtaan on ollut ennen näkemättömän suuri”. Allekirjoittaneelle kirja taas on tuottanut huolta, kuinka helppoa on eksyä esoteerisiin kulttioppeihin, kun ko. opetukset kuorrutetaan kristillisillä termeillä ja raamatunlauseilla. Perinteinen kristinuskko kohtaa vuosi vuodelta lisää siihen ammuttuja ”palavia nuolia”, paljolti ns. karismaattisessa liikkeessä vaikuttavien illuusioiden ja erilaisten kristinuskoa hyödyntävien kulttien (New Age -aatteet, British-Israelism, ym.) kautta. Nuolten sammuttamisen tulisi olla jokaisen Jumalan lapsen ja etenkin hengellisten johtajien tehtävä!

AIHEESTA VALMISTUU JUHANI
AITOMAAN KIRJA TÄMÄN SYKSYN
AIKANA.

KIRJA KÄSITTELEE DOKUMENTOIDUSTI
VIELÄ LAAJEMMIN EDELLÄ MAINITTUJA
ASIOITA, BRITISH-ISRAELISMIN
HISTORIAA, BRITILÄISEN IMPERIUMIN
VAIKUTUSTA SIIHEN, OPIN YHTEYKSIÄ
SALAOPEIHIN JA MORMONISMIIN,
KUINKA USKOON TULLEET JUUTALAISET
OVAT SIIHEN SUHTAUTUNEET ERI
AIKOINA, JNE...

KS. TAKAKANSI

Liite 1

Raamattu osoittaa, että 10 heimoa eivät kadonneet ja sanoja ”juutalainen” / ”israelilainen” alettiin käyttää synonyymeina.

VT:

Valtakunta yhdistyi jo pohjoisen valtakunnan kukistuttua

Raamattu kertoo monen Israelin 10 sukukuntaan kuuluneen siirtyneen Juudan kuningaskuntaan Israelin kuningaskunnan puolelta. Esim.

2.Aik.11:13,14,16: ”Ja papit ja leeviläiset, mitä **koko Israelissa** oli, tulivat kaikilta alueiltaan ja asettuivat palvelemaan häntä (Juudan kuningasta). Sillä leeviläiset jättivät laidunmaansa ja perintömaansa ja **lähtivät Juudaan ja Jerusalemiin**, koska Jerobeam (Israelin kuningas) ja hänen poikansa olivat hyljänneet heidät, niin etteivät he saaneet pappeina palvella Herraa... Ja heitä seurasivat **kaikista Israelin sukukunnista Jerusalemiin** ne, jotka sydämistään antautuivat etsimään Herraa, Israelin Jumalaa, uhratakseen Herralle, isiensä Jumalalle.”

Kuningas Hiskian aikaan (n. 700 eKr.) Juudan alueella asuneet israelilaiset mainitaan mm.

2.Aik.31:6, ”Ja ne **israelilaiset** ja **Juudan miehet**, jotka asuivat Juudan kaupungeissa...”
Israelin ja Juudan ero ei siis koskaan ollut täysin ”puhdas” heimojen välinen erotus.

Juudan kuningas Joosia (n. 639-608 eKr.) nousi hallitsijaksi vajaat 100 vuotta sen jälkeen, kun Israelin kuningaskunta oli päättynyt.

2Aik.34:31-33: ”Ja hän otti siihen liittoon kaikki, jotka olivat **Jerusalemossa ja Benjaminissa**. Ja **Jerusalem**in asukkaat tekivät, niinkuin Jumalan, heidän isiensä Jumalan, liitto vaati. Ja Joosia poisti kaikki kauhistukset **israelilaisten** kaikista maakunnista ja vaati jokaista, joka **Israelissa** oli, palvelemaan Herraa, heidän Jumalaansa. Niin kauan kuin hän eli, he eivät luopuneet pois Herrasta, isiensä Jumalasta.”

Jakeet kertovat, että jakautuminen oli ohi 10 heimon muodostaman valtakunnan päätyttyä ja Juudan kuninkaalla oli vaikutusvaltaa myös sillä alueella, joka oli muinoin 10 heimon Israel. Entisen Israelin kuningaskunnan alueella asui edelleen alkuperäisten heimojen jäseniä, joita ei oltu viety maasta.

Samoin Juudaan jäi vielä karkotuksen jälkeen asumaan maan alkuperäisväestöä, kuten luemme mm.

2.Kun.24:14, tämänkin väestön joukossa oli väkeä Israelin eri sukukunnista.

Esra ja Nehemia

Persian Kuningas Kooreksen hallitusaikana (n. 576-529 eKr.) annettiin määräys sallia pakkosiirtolaisten paluu Juudan alueelle. Tässä yhteydessä Raamattu ei enää puhu erikseen Juudan valtakunnasta ja Israelista vaan nimittää paluun tehneitä *sekä juutalaisiksi, että israelilaisiksi*. Esran kirja kertoo pakkosiirtolaisten paluusta omalle maalleen. Otan esimerkkejä Esran ja Nehemian kirjoista kuvaamaan tapahtunutta kehitystä, sillä nämä kirjat ovat avainasemassa kertomaan ettei ole mitään 10 kadonnutta heimoa. Esra 2:1 mainitsee, että paluumuuttajat ”palasivat Jerusalemiin ja *Juudaan...*” ja heti jakeessa 2 puhutaan ”*Israelin* kansan miesten” (muista: Israel = Jaakob = kaikki 12 heimoa) lukumäärästä. Edelleen:

Esra 2:70: ”Sitten papit, leeviläiset ja osa kansaa sekä veisaajat, ovenvartijat ja temppelipalvelijat asettuivat kaupunkeihinsa, ja kaikki muut **israelilaiset** kaupunkeihinsa”,

3:1: ”Kun seitsemäs kuukausi tuli ja **israelilaiset** jo olivat kaupungeissa, kokoontui kansa yhtenä miehenä **Jerusalemiin**” (siis Juudaan),

4:12: ”Tietäköön kuningas, että ne **juutalaiset**, jotka lähtivät sinun luotasi meidän luoksemme, ovat tulleet **Jerusalemiin**. He ovat nyt rakentamassa tuota kapinallista ja pahaa kaupunkia ja panemassa kuntoon muureja ja korjaamassa perustuksia”,

4:23: ”Niin pian kuin kuningas Artahsastan kirjelmän jäljennös oli luettu Rehumille, kirjuri Simsaille ja heidän virkatovereilleen, menivät he kiiruusti Jerusalemiin **juutalaisten** luo ja estivät väkivoimalla heidät työtä tekemästä”, myös 4:3, 5:1, 6:14, 16, 17, 21, jne.

Esra lähti Juudan valtakunnan alueelle Jerusalemiin n. 458 eKr., niin on arvioitu. Hänestä sanotaan 7:10: ”Sillä Esra oli kiinnittänyt sydämensä Herran lain tutkimiseen, seuratakseen sitä ja opettaakseen **Israelissa** lakia ja oikeutta.” Esra oli ”Herran **Israelille** antamien ohjeiden ja käskyjen tuntija”, j.11. Silloisen kuningas Artahsastan käskykirjeessä mainitaan mm. ”Minä annan käskyn, että minun valtakunnassani jokainen **Israelin kansan** jäsen (kaikki heimot) ja sen papit ja leeviläiset, jotka ovat halukkaat lähtemään Jerusalemiin (joka oli entisen Juudan pääkaupunki), lähtekööt sinun kanssasi.”

Aika pian Esran jälkeen, n. 445 eKr., Nehemia pyysi kuningas Artahsastalta ”lähetä minut **Juudaan**”, Neh.2:5. Nehemian kirja mainitsee usein ”**juutalaiset**” (mm. 1:2, 4:2, 6:6 jne.). Esran kirjasta ja muualta opimme jo, että Juudankin alueella asui kaikkien heimojen jäseniä. Juudan alueen mukaan kaikkia Israelin heimojen jäseniä oli alettu nimittämään juutalaisiksi. Heistä Nehemia käyttää myös Israel -nimeä, esim.

7:72 (73): ”Ja papit, leeviläiset, ovenvartijat, veisaajat ja osa kansasta sekä temppelipalvelijat, **koko Israel**, asettuivat kaupunkeihinsa. Ja niin tuli seitsemäs kuukausi, ja **israelilaiset** olivat jo kaupungeissansa”, samoin 9:1 ja 2.

Raamattu kertoo siis selvästi, että niin 10 heimon jäseniä, kuin Juudan ja Benjaminin heimojen ”juutalaisia” palasi pakkosiirtolaisuudesta maahan, jossa kaiken aikaa oli asunut juutalaisia/israelilaisia. Pakkosiirtolaisuus hävitti eron ja Juudaan palannut kansa oli yhtenäinen joukko, josta käytettiin kumpaakin nimeä: juutalaiset ja israelilaiset.

Kaikki olivat taas yksi Israel,

Esra 10:1: ”Kun Esra näin rukoili ja tunnusti, itkien ja maahan langeten, Jumalan temppelin edustalla, kokoontui hänen luoksensa sangen suuri joukko **Israelin** miehiä, naisia ja lapsia; sillä kansakin itki katkerasti”, j.5: ”Niin Esra nousi ja vannotti pappien päämiehet, leeviläiset ja kaiken **Israelin** tekemään näin. Ja he vanhoivat.”

Hesekielin luvussa 37 on tunnettu profetia kuolleista luista. Luku kuvaa Israelin heimon kokoontumista ja hengellistä heräämistä. Luvussa käsitellään myös valtakunnan jakautumista. Luvussa mainitaan Efraim ja häneen liittyneet Israelin sukukunnat (10 heimon liitto) sekä Juuda. Sitten luvataan ”... ne tulevat yhdeksi minun kädessäni.” Jumala lupaa: ”Eivätkä he enää ole kahtena kansana eivätkä enää jakaantuneina kahdeksi valtakunnaksi.” Hesekielin profetia on tärkeimmältä osin toteutumatta, Israel ei vielä kansana ole tunnustanut Messiasta. Mutta enää se ei ole kaksi kansaa.

Osa muinaisten Israelin ja Juudan kuningaskuntien väestöstä jäi pakkosiirtolaisuutensa maihin. He olivat jo asettuneet aloilleen ja elämä soljui vähintään tyydyttävästi. Osa avioitui muihin kansallisuuksiin kuuluneiden kanssa. Osa muutti vieläkin kauemmas ja vei muassaan juutalaista kulttuuria ja uskontoa. Varmaan osa myös assimiloitui pakanakansojen sekaan. Osa palasi Juudaan ja alkoi rakentaa Jerusalemiä ja koko Israelia. Kaikkialla ”juutalainen” ja ”israelilainen” alkoi merkitä samaa asiaa. ”Kadonneet” heimot eivät siis Raamatun mukaan ole kadoksissa. UT:n aikaan Israelin

kansa, juutalaiset, koostui kaikista heimoista. Juutalainen oli vakiintunut yhteisnimitys. British-Israelismissä nämä seikat pyritään väkisin vääristämään ja muuttamaan sanomalla ”juutalaiset ovat israelilaisia, mutta kaikki israelilaiset eivät ole juutalaisia”.

”Huomioon ottaen kaiken edellisen Herrasta lähtien aina apostoleihin saakka, voimme ymmärtää missä mielessä israelilaisia voidaan pitää ”kadonneina”. Angloisraelilaiset viljelevät paljon tätä sanaa mutta epäraamatullisessa ja epähengellisessä tarkoituksessa. Kymmenen heimoa, kuten Juuda ja Benjamin, olivat Kristuksen aikana - kuten vielä tänäänkin - ”kateissa”, mutta ei siksi, että he olisivat unohtaneet kansallisen identiteettinsä, vaan koska he (Jes.53:6) kaikki ”vaeltavat eksyksissä niinkuin lampaat” ja ”kukin... poikkesi omalle tielleen”, (David Baron (1855-1926) yksi historian tunnetuimmista messiaanista juutalaisista).

Eräitä esimerkkejä juutalaiset/israelilaiset sanojen rinnakkaiskäytöstä UT:ssa:

Mar 1:5 Ja koko Juudean maa ja kaikki jerusalemilaiset vaelsivat hänen tykönsä
Joh 3:1 Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä
Apt 21:39 Niin Paavali sanoi: "Minä olen juutalainen mies
Apt 28:19 Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat
Gal 2:15 Me olemme luonnostamme juutalaisia
Apt 2:5 Ja Jerusalemissa asui juutalaisia , jumalaapelkääväisiä miehiä, kaikkinaisista kansoista, mitä taivaan alla on
Room 3:1 Mitä etuuksia on siis juutalaisilla , tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta?
Room 3:29 Vai onko Jumala yksistään juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin? On pakanainkin
Room 1:16 Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle

Apt 13:24 sittenkuin Johannes ennen hänen tuloansa oli saarnannut parannuksen kastetta kaikelle Israelin kansalle
Joh 3:10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Israelin opettaja etkä tätä tiedä!
Room 11:1 Minä sanon siis: ei kaiketi Jumala ole hyljännyt kansaansa? Pois se! Sillä olenhan minäkin israelilainen , Aabrahamin siementä, Benjaminin sukukuntaa
Luuk 2:36 Ja oli naisprofeetta, Hanna, Fanuelin tytär, Asserin sukukuntaa
Room 10:21 Mutta Israelista hän sanoo: "Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohden"
2Kor 11:22 He ovat hebrealaisia ; minä myös. He ovat israelilaisia ; minä myös
Apt 2:22 Te Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat
Room 9:4 ovat israelilaisia : heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset
Apt 28:20 Tästä syystä minä nyt olen kutsunut teidät, saadakseni nähdä ja puhutella teitä; sillä Israelin toivon tähden
Apt 10:36-37 Sen sanan, jonka hän lähetti Israelin lapsille , julistaen evankeliumia rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa, joka on kaikkien Herra, sen sanan, joka lähtien Galileasta on levinnyt koko Juudeaan

Apt 13 jakeessa 5 ”he julistivat sanaa **juutalaisten** synagoogissa”, j.6 ”tapasivat he erään **juutalaisen** miehen”, j.43 ”seurasivat monet **juutalaiset** ja jumalaapelkääväiset”, j.50 ”mutta **juutalaiset** yllyttivät”

Matt 27:29 ...pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Terve, **juutalaisten** kuningas!"

Matt 27:37 ...näin kirjoitettuna: "Tämä on Jeesus, **juutalaisten** kuningas"

Heb 7:14 Onhan tunnettua, että meidän Herramme on n noussut **Juudasta**

Joh 4:22 Te kumarratte sitä, mitä ette tunne; me kumarramme sitä, minkä me tunnemme. Sillä pelastus on **juutalaisista**

Apt 13 jakeessa 16 ”Te **Israelin** miehet” j.17 ”Tämän **Israelin** kansan” j.23 ”Tämän (Koko Israelin ei vain Juudan kuten B-I opettaa erottaen ”valtikan” eli Jeesuksen, yksin Juudalle) jälkeläisistä on Jumala... antanut tulla Jeesuksen Israelille” j.24 ”Sittenkuin Johannes...oli saarnannut... **kaikelle Israelin** kansalle” (B-I mukaan Johannes saattoi saarnata vain Juudan heimolle, koska muu Israel oli kateissa)

Mar 15:32 Astukoon hän, Kristus, **Israelin** kuningas, nyt alas ristiltä

Matt 10:6 vaan menkää ennemmin **Israelin** huoneen kadonneitten lammasten tykö

Room 10:19 Minä kysyn: eikö **Israelilla** ole ollut siitä tietoa?

Kuinka UT puhuu Israelista? Seuraavassa lisää esimerkkejä, jotka todistavat British-Israelismin (B-I) harhan, että ”Israel” olisi ollut kateissa. Jeesuksen aikaan koko Israel oli olemassa, mutta heimojako ei enää merkinnyt, koska 10 heimoa ja Juuda/Benjamin olivat jo yhtä: israelilaisia/juutalaisia.

Room 10:21 Mutta Israelista hän sanoo: "Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohden".

Matt 2:20 ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka väijyivät lapsen henkeä".

Matt 2:21 Niin hän nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni Israelin maahan.

Matt 10:6 vaan menkää ennemmin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö.

Matt 10:23 Ja kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen; sillä totisesti minä sanon teille: te ette ehdi loppuun käydä Israelin kaupunkeja, ennenkuin Ihmisen Poika tulee.

Matt 15:24 Hän vastasi ja sanoi: "Minua ei ole lähetetty muitten kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö".

Matt 15:31 niin että kansa ihmetteli nähdessään mykkäin puhuvan, raajarikkojen olevan terveitä, rampojen kävelevän ja sokeain näkevän; ja he ylistivät Israelin Jumalaa.

Matt 19:28 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.

Asiayhteydessä Paavali puhuu evankeliumin julistamisesta oman aikansa nykyhetkessä, j.12 hän mainitsee ettei sanoman suhteen ole ”erotusta juutalaisen eikä kreikkalaisen” suhteen ja samassa luvussa hän mainitsee evankeliumia tarjottavan Israelille

Miksi kirjoittaja puhuisi Israelin maasta, jos maassa asui vain Juuda ja Israel olisi kateissa? Juudan maa olisi luonnollinen ilmaus

Jeesus lähetti opetuslapsensa Israelin huonetta varten... kadonneilla tarkoitetaan kadoksissa olevaa jumalasuhdetta, ei kadoksissa olevaa kansaa... mitä mieltä olisi Jeesuksen sanoissa, jos Israel ”löydetäisiin” vasta 2000 vuoden päästä?

Jeesus puhuu opetuksissaan jatkuvasti Israelista ja Israelille

B-I ”valtikka” käsityksen mukaan kuninkuus on Juudan, ei Israelin, Jeesus on kuitenkin Israelin kuningas, toisaalta Jeesusta sanottiin myös ”juutalaisten kuninkaaksi, esim. Mar.15:12, 18,26, jne

Matt 27:42 "Muuta hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen.

Mar 15:32 Astukoon hän, Kristus, Israelin kuningas, nyt alas ristiltä, että me näkisimme ja uskoisimme." Myöskin ne, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssaan, herjasivat häntä.

Luuk 1:68 "Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen

Luuk 1:80 Ja lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä. Ja hän oli erämaassa siihen päivään asti, jona hän oli astuva Israelin eteen.

Joh 1:49 Natanael vastasi ja sanoi hänelle: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas".

Joh 3:10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Israelin opettaja etkä tätä tiedä!

Joh 12:13 ottivat he palmupuiden oksia ja menivät häntä vastaan ja huusivat: "Hoosianna, siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen, Israelin kuningas!"

Apt 2:22 Te Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat: Jeesuksen, Nasaretilaisen, sen miehen, josta Jumala todisti teille voimallisilla teoilla ja ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala hänen kauttansa teki teidän keskellänne, niinkuin te itse tiedätte,

Apt 2:36 Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte."

Apt 3:12 Sen nähdessään Pietari rupesi puhumaan kansalle ja sanoi: "Israelin miehet, mitä te tätä ihmettelette, tai mitä te meitä noin katselette, ikäänkuin me omalla voimallamme tai hurskaudellamme olisimme saaneet hänet kävelemään.

Apt 4:10 niin olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tietävä, että Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimen kautta, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte, mutta jonka Jumala kuolleista herätti, hänen nimensä kautta tämä seisoo terveenä teidän edessänne.

Apt 4:27 Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa,

Apt 5:35 Sitten hän sanoi neuvostolle: "Israelin miehet, kavahtakaa, mitä aiotte tehdä näille miehille.

Apt 9:15 Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene; sillä hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen.

Apt 10:36 Sen sanan, jonka hän lähetti Israelin lapsille, julistaen evankeliumia rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa, joka on kaikkien Herra,

UT ei tunne israelilaisten 10 heimon häviämistä ja identiteetin täydellistä katoamista, Israelin Jumala on katsonut kansansa puoleen...

... ja Johannes astui (koko) Israelin, ei vain Juudan eteen

Natanel puhuu Jeesuksesta Israelin kuninkaana, (nykyhetkessä) ei vain Juudan

Miksi Jeesus puhuttelisi Nikodeemusta Israelin opettajaksi, jos Israelin heimot olisivat kadonneet kuin tuhka tuuleen?

Väkijoukko (israelilaisiksi tunnustautuen) otti Herran vastaan

Apostoli osoittaa sanansa Israelin miehille

Israelin sukukunnat olivat siis paikalla Jeesuksen tuomitsemisenkin hetkellä – mikään heimo ei ollut kateissa

Apostoli varoittaa Israelin miehiä

Miksi Jumala olisi sanonut näin Ananiakselle koskien Paavaliala (Saul), jos israelilaiset ”löydettäisiin” vasta 2000 vuoden päästä?

Kristuksen sana, evankeliumi oli ”Israelin” lapsille tarkoittaen koko Israelia, ei vain osaa siitä, Israel ei ollut kateissa

Apt 13:16 Niin Paavali nousi ja viittasi kädellään ja sanoi: "Te Israelin miehet ja te, jotka Jumalaa pelkätte, kuulkaa!"

Apt 13:17 Tämän Israelin kansan Jumala valitsi meidän isämme ja korotti tämän kansan, heidän muukalaisina ollessaan Egyptin maassa, ja vei heidät sieltä ulos kohotetulla käsivarrella,

Apt 13:24 sittenkuin Johannes ennen hänen tuloansa oli saarnannut parannuksen kastetta kaikelle Israelin kansalle.

Apt 21:28 ja huusivat: "Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä meidän kansaamme ja lakiamme ja tätä paikkaa vastaan, onpa vielä tuonut kreikkalaisia pyhäkköönkin ja saastuttanut tämän pyhän paikan."

Fil 3:5 joka olen ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä ja olen Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, hebrealainen hebrealaisista syntynyt, ollut lakiin nähden fariseus,

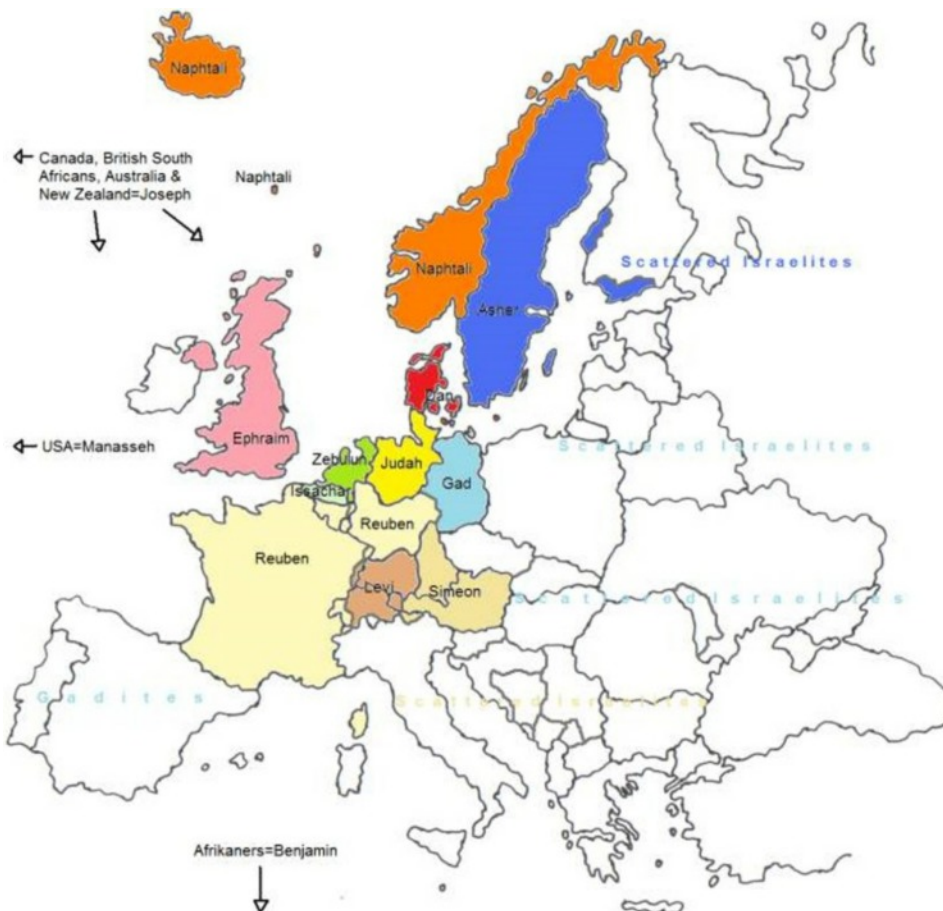
Paavali osoittaa sanansa Israelin miehille

Jumala valitsi koko Israelin, ei erikseen Juudaa kuninkuutta (valtikka) varten eikä erikseen Efraim/Joosef/Israelia siunauksia varten (syntymäoikeus), kuten B-I opettaa

Johannes saarnasi kaikelle Israelille, jos 10 heimoa, Israel, olisi kateissa sanonnassa ei olisi mitään mieltä

Paavalin vastustajat kutsuvat apuun israelilaisia, mitä mieltä siinä olisi, jos vain "juutalaiset" olisivat olleet paikalla

Paavali sanoo tässä itseään israelilaiseksi, toisessa paikassa taas juutalaiseksi Apt.22:3

Eräs British-Israelismin kartoista

Liite 2

Stone of Destiny – Jaakobin pääanaluskivi

British-Israelismin mukaan Iso-Britannian kuningashuoneen uskotaan polveutuvan suoraan kuningas Daavidin jälkeläisestä. Englannin kruununperijä kruunattiin vuodesta 1296 alkaen valtaistuimella, jonka jalustassa oli ns. ”Jaakobin pääanaluskivi”: ”Ja hän osui erääseen paikkaan, johon yöpyi, sillä aurinko oli laskenut; ja hän otti sen paikan kivistä yhden, pani sen päänsä alaiseksi ja asettui nukkumaan siihen paikkaan” 1.Moos.28:11. Kiven sanotaan olevan vertauskuva ”Daavidin valtaistuimesta”. British-Israelismi antaa tälle kivelle maagisen ulottuvuuden. Kultin mukaan israelilaiset veivät kiven muassaan Egyptin orjuuteen ja taas sieltä lähdettyään kuljettivat sitä mukanaan. Tämä kivi oli myös pääosassa kansan vedensaannissa erämaassa. Mooses löi tätä kiveä ja siitä tuli vettä kansalle.

Tämän Israelin kansan muka tarkoin varjeleman ”taikakiven” profeetta Jeremia toi mukanaan Irlantiin vuonna 583, tai 580 eKr. Hän pakeni Israelista yhdessä Tea-Tephin, Juudan kuninkaan Sidkian tyttären, kanssa, kun Nebukadnessar oli valloittanut Juudean vuonna 587 eKr. Tea Tephin kautta Daavidin ”verilinja” olisi sitten saapunut Irlantiin ja avioliiton kautta sen hallitsijoihin. Näin siis British-Israelismin mukaan. Kultin mukaan Irlannin historiankirjat muka todistavat asian todeksi. Irlannin historia ei tunne Tea-Tephia mutta kylläkin Teah ja Tephi -nimiset naiset. Teah oli ”Lugaidhin, Ithan pojan” tytär, jonka kanssa ”Eremhon” solmi avioliiton Espanjassa (The Annals of Ireland). Teah ei ollut juutalaisen kuninkaan tytär eikä hänellä liioin ollut yhteyksiä profeetta Jeremiaan. Sitäpaitsi Teah eli kuningas Daavidin aikaan, eikä Jeremian aikaan. Tephi mainitaan vielä tätä aiemmin. Hän eli Espanjassa ja avioitui brittikuningas ”Canthonin” kanssa. Tällä kuninkaalla ei ole yhteyttä irlantilaisiin hallitsijoihin.

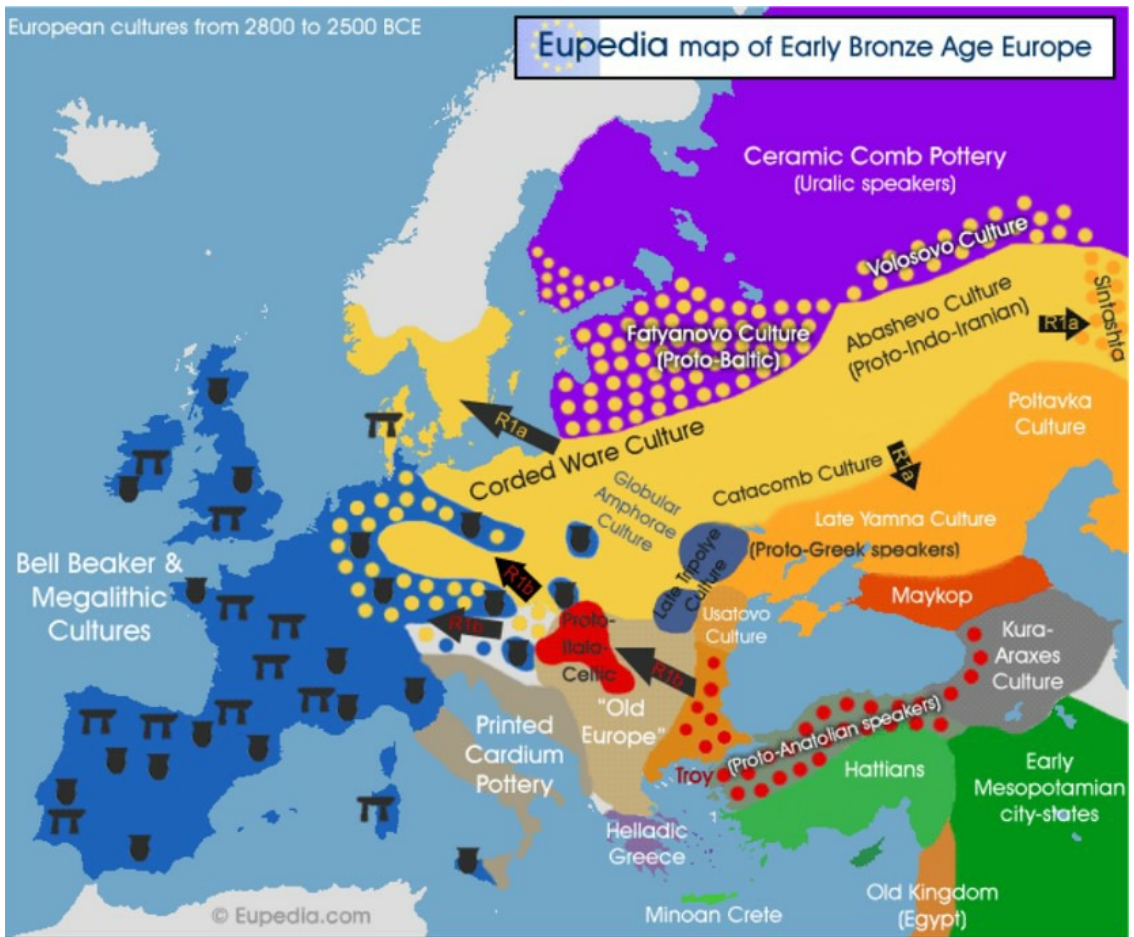
Vuonna 1861 yksi innokas British-Israelism harrastaja yhdisti Tean ja Tephin sekä tekaisi heistä yhden henkilön. Ko. kirjoittaja, F.R.A. Glover sepitti tarinan profeetta Jeremiasta ja Tea-Tephistä yhdistäen ne maagiseen kiveen. Sartolan kirjassa mainittu J.H.Allen mm. otti Gloverin tarun omaan kirjaansa, kuten monet muutkin British-Israelismin kirjoittajat. Kaiken kukkuraksi British-Israelismissä sotketaan Jeremiat. Raamatussa on profeetta Jeremian lisäksi 7 muutakin Jeremiaa. Raamatussa kuningas Sidkiaan liitetään muuan Jeremia, kotoisin Libnasta (2.Kun.24:18). Tästä Jeremiasta British-Israelismi on tehnyt profeetta Jeremian, joka oli pappi ja kotoisin Anatotista.

Irlannista kivi siirtyi Skotlannin hallitsijoille. Sieltä seremoniallisen kiven toi Englantiin kuningas Edward I anastettuaan sen vuonna 1296. Vuonna 1996 kivi palautettiin taas Skotlantiin. Siellä se tunnetaan nimellä ”Stone of Scone”. Tavallisesti kivi liitetään ”pyhään Columbaan”, irlantilaiseen munkkiin (530-97 jKr.), joka matkusti Skotlantiin ja perusti sinne merkittävän luostarin. Kivi olisi ollut hänen matkoillaan ”saarnakivenä”. British-Israelismin mukaan kivi on ainesta, jota ei löydy saarilta mutta Lähi-idän siltä alueelta, jossa Jaakob yöpyi. Geologit ovat kuitenkin todistaneet, että kivi on ”vanhaa punaista hiekkakiveä”, jota on louhittu Skotlannin Sconen läheisyydestä ja muinoin (John Prebble, The Lion in the North).

British-Israelismi ei kunnioita historiaa vaan uudelleenkirjoittaa sitä.

Liite 3

DNA karttoja

Suggested associations of early Bronze Age cultures with Y-DNA haplogroups

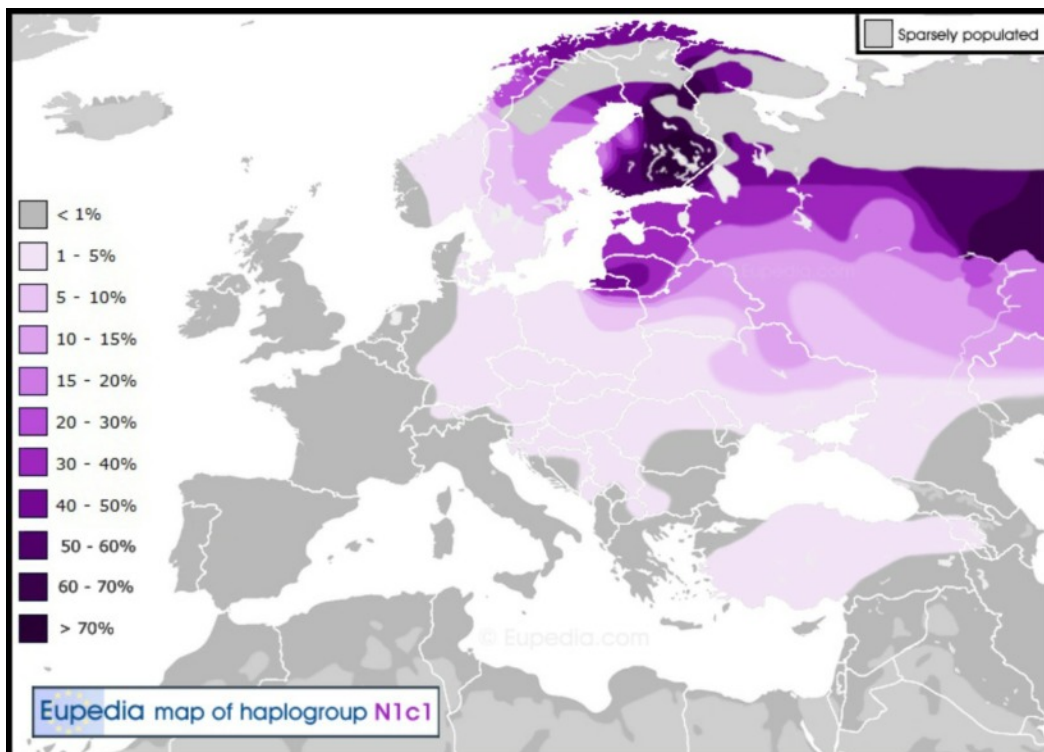
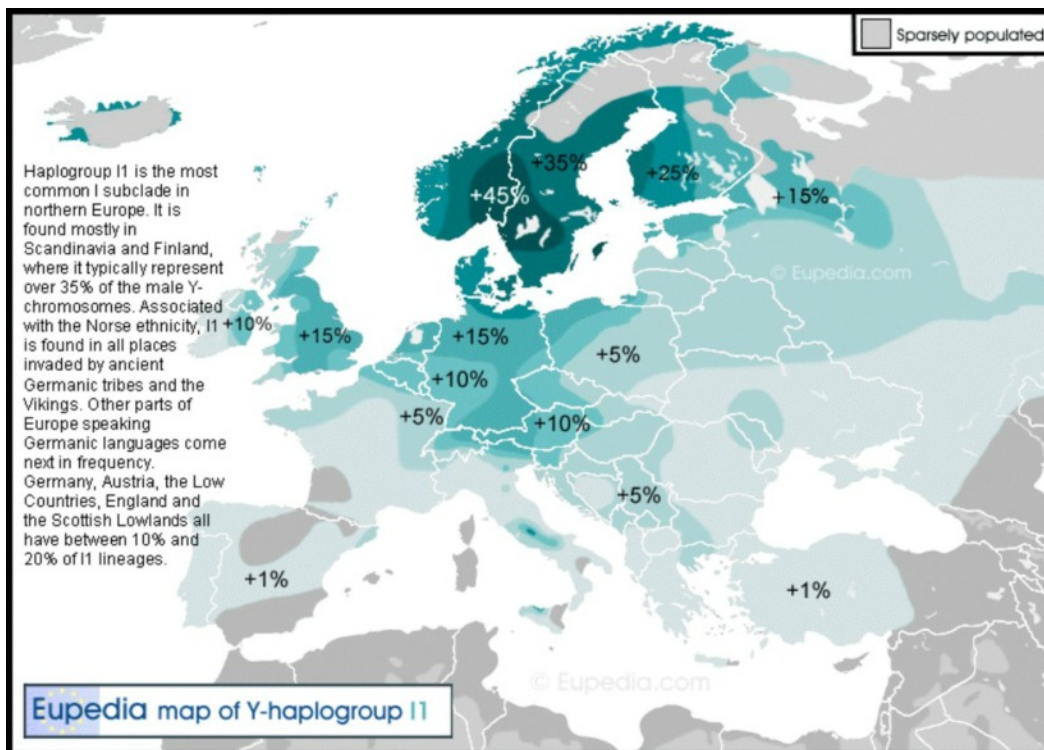
Bell-Beaker culture : E-V13, G2a, I2a,T, R1b-P312
 Printed Cardium Pottery : I2a, G2a, E-V13, J1, J2, T
 Corded Ware culture : R1a, E-V13, G2a, I2a, I2b, I1, N1c1
 Vinca culture : E-V13, J2b, G2a, I2a, J1, T
 Helladic Greece : E-V13, G2a, I2, J2, T
 Minoan Crete : J2a, E1b1b, G2a, I2, (R1b-L23)

Comb Ceramic Pottery : N1c1
 Catacomb, Abashevo, Sintashta cultures : R1a
 Maykop culture : R1b-L23, (G2a)
 Kura-Araxes culture : G2a, (R1b-P297)
 Hattian culture : J2, E-M78, (R1b-P297), (G2a)
 Mesopotamia : J2, (E-M78), (R1b-P297)
 Levant : E-M78, J2, (R1b-V88)

Minor or less likely haplogroups are in brackets

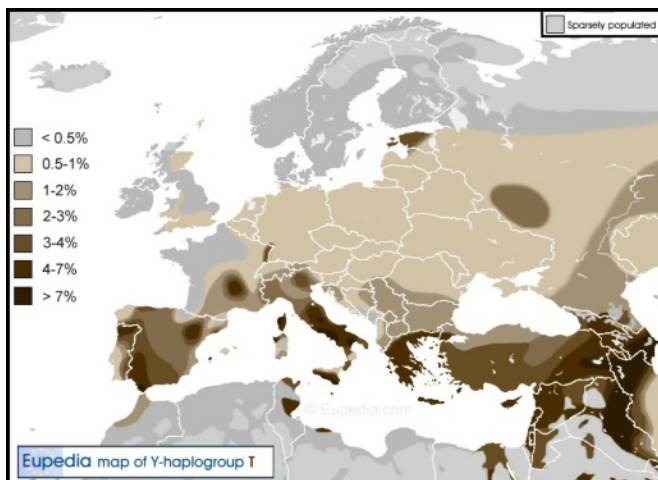
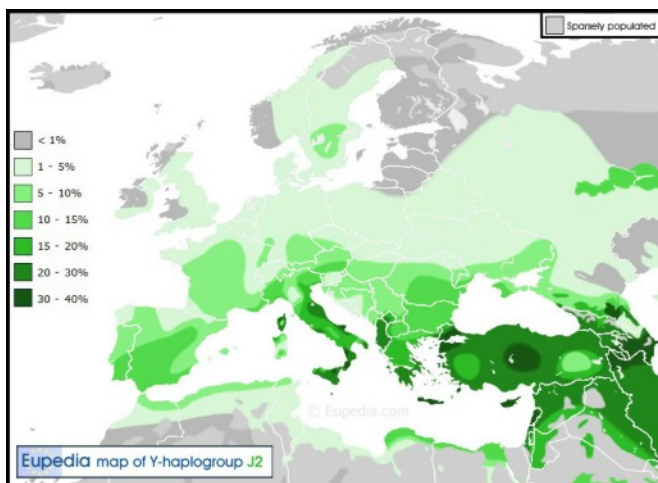
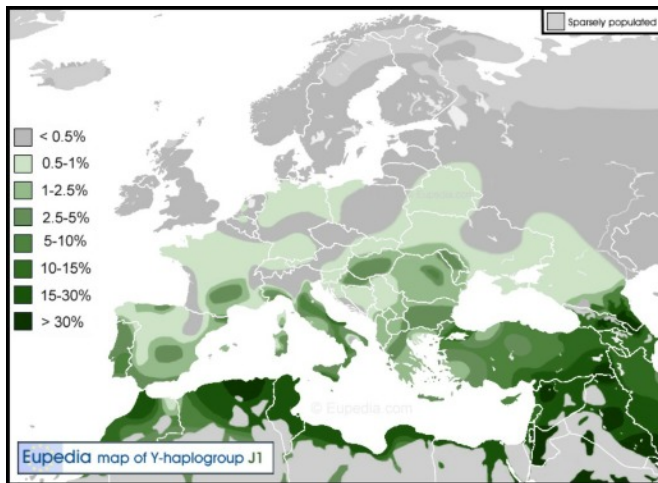
Kartta antaa väreillä hyvän käsityksen eurooppalaisesta perimästä varhaisella pronssiajalla

Seuraavat kartat kertovat samoin väreillä, mikä on totuus eurooppalaisesta (ja suomalaisesta) perimästä suhteessa Lähi-itään

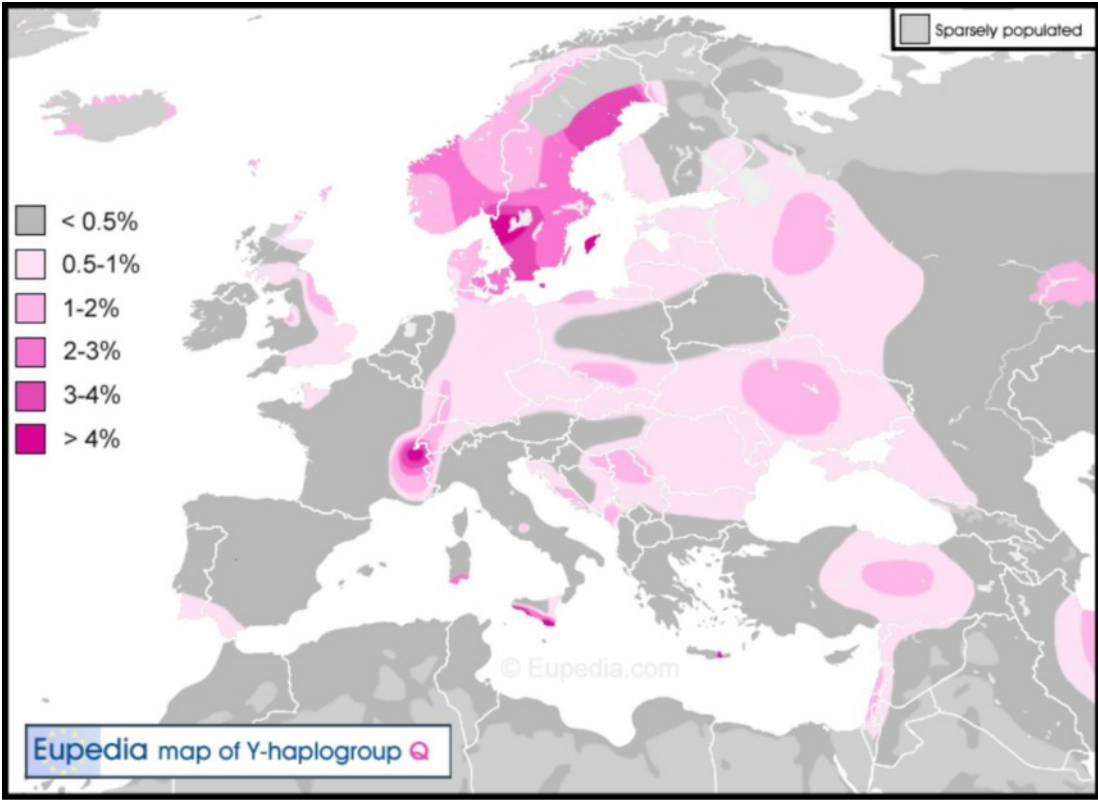

Näistä näkee selvästi, että puhe ”israelilaisista heimoista” Suomessa ei toteudu.

Mitä perimää sitten on Lähi-idässä (ja Israelissa)? Kuten näkyy, läntinen Eurooppa on aika hyvin varjeltunut ”kadonneilta” heimoilta - ainakaan perimän mukaan ”Efraim” ei ole tullut Britanniaan. Lähi-idän kansojen (juutalaiset ja arabit) keskeisimmät ryhmät on J1 ja J2. Etelä-Euroopassa ja Pohjois-Afrikassa näkyy hyvin muslimivalloittajien vaikutus.

Yhtäläisyyksiä ei juuri löydy tästäkään kartasta (Suomi yleisesti alle 0,5%)

Yair Davidiy
THE TRIBES

EPHRAIM	BRITAIN
MENASSEH	USA
REUBEN	FRANCE
SIMEON	Scattered, WALES, EIRE
LEVI	Scattered with the JEWS
YEHUDAH	JEWS OF JUDAH
ISSACHAR	SWISS AND FINN
ZEBULON	NETHERLANDS
GAD	SWEDEN
ASHER	IRELAND (EIRE)
BENJAMIN	With the JEWS
DAN	DANES & CELTS
NAPHTALI	NORWEGIANS

THE ISRAELI ORIGINS
of
WESTERN PEOPLE

4th EDITION

ISRAEL IN BRITAIN.

A BRIEF STATEMENT OF THE EVIDENCES
IN PROOF OF THE ISRAELITISH ORIGIN
OF THE BRITISH RACE.

BY
COLONEL GARNIER, (LATE R.E.),
Author of "The Worship of the Dead," "The Great Pyramid," &c.

LONDON:
ROBERT BANKS & SON,
RACQUET COURT, FLEET STREET, E.C.

**JUDAH'S SCEPTRE
AND
JOSEPH'S BIRTHRIGHT**

An Analysis of the Prophecies of the Scriptures in
regard to the Royal Family of Judah and the
Many Nations of Israel, the Lost Ten Tribes

J. H. ALLEN

A notable and immensely significant sign of the times is the revival of interest in Old Testament prophecy that is beginning to be strongly felt in Anglo-Saxon countries. This book presents facts and considerations which every one must sometime take into account, for they are destined to become important factors in world affairs.

A reviewer in the Baptist Messenger says, "This is one of the most interesting volumes we have read in many a day... and we confess that the arguments produced by Mr. Allen seem to be unanswerable. It is more thrilling than Western fiction. The description of the scarlet thread, the royal remnant, and the part played by Jeremiah in the preservation of the ruler for David's throne, will cause you to lose sleep rather than go to bed without knowing the outcome."

Jaakob - Israel

Raamatun tekstejä valikoidusti lukemalla saadaan aikaan hyvinkin monenlaista opetusta, joiden tueksi tekstejä liitetään. Erottaako Raamattu juutalaiset ja israelilaiset vai tarkoittavatko molemmat yhä tunnistettavaa samaa kansanjoukkoa? Jumala antoi Jaakobille nimen Israel 1.Moos.32:28, hänen painittuaan ”Jumalan enkelin” kanssa. Jakeessa 30 Jaakob mainitsee nähneensä Jumalan ”kasvot”. Jumala on ilmoitettu meille Kristuksessa. Juutalaisessa ajattelussakin Messias on Jumalan kasvot. Täten Jaakobin paini on myös esikuvaa taistelusta, joka käydään ihmissielussa, kun hän etsii Jumalan armoa ja apua hädässään. Jaakobille syntyi 12 poikaa, joiden jälkeläisten mukaan Israelin heimot nimettiin. Kaikki heimot tunnetaan yhteisnimellä Israel, kantaisä Jaakobin mukaan.

Raamatun kielenkäyttö on rikasta ja monipuolista. Sama asia voidaan nimetä kahdella ja useammallakin sanalla. Esim. sanoja Jaakob ja Israel, käytetään useassa paikassa tarkoittamaan yhtä kansallista kokonaisuutta. 4.Moos.23:7: ”Niin hän puhkesi lausumaan ja sanoi: ”Aramista nouti minut Baalak, idän vuorilta Mooabin kuningas: 'Tule, kiroa minun puolestani Jaakob, tule ja sadattele Israelia!'.” Ps.14:7: ”Oi, että Israelin pelastus tulisi Siionista! Kun Herra kääntää kansansa kohtalon, silloin Jaakob riemuitsee, Israel iloitsee.” Jes.44:1: ”Mutta nyt kuule, Jaakob, minun palvelijani, ja Israel, jonka minä olen valinnut.” Jollakin logiikalla olisi mahdollista opettaa, että näissä jakeissa Jaakob ja Israel eivät tarkoita samaa kokonaisuutta, vaan Jaakob on pelkkä kantaisä Jaakob ja Israel on kansa. Tällaista opetusta ei tietenkään missään kuule, vaan kaikki ymmärtävät, että molemmat nimitykset näissä yhteyksissä tarkoittavat yhtä ja samaa kokonaisuutta. Jaakob/Israel käsittää kaikki 12 heimoa. Sama periaate koskee sanaparia israelilaiset/juutalaiset.

Kun british-israelilaiset korostavat, että Raamatun siunaukset on luvattu Israelille, eivät niinkään Juudalle ja nimestä johdetuille

juutalaisille, kuinka voidaan selittää jakeiden, kuten esim. Jes.27:6 merkitys: ”Tulevina aikoina juurtuu Jaakob, Israel kukkii ja kukoistaa ja täyttää maanpiirin hedelmällensä.” Jakeen mukaan koko Jaakob, Israelin kansa – johon pitää lukea mukaan Juudan heimo, ”kukkii ja kukoistaa” tulevina aikoina. Jae ei mitenkään sulje yhtä Israelin sukukuntaa (tai oikeastaan kahta: Juuda ja Benjamin, jotka muodostivat Juudan kuningaskunnan muun Israelin erottautuessa omaksi valtiokseen) siunauksen ulkopuolelle. Silti british-israelismissa tämä ja muut vastaavat jakeet luetaan siten, että Juuda, juutalaiset eivät siihen kaikissa historian vaiheissa sisälly.

Vastaavasti Raamattu antaa varoitusta ja tuomiota sekä Israelille että Juudan heimolle? Esim. Jer.46:8: ”Sinä, minun palvelijani Jaakob, älä pelkää, sanoo Herra, sillä minä olen sinun kanssasi. Minä teen lopun kaikista kansoista, joiden sekaan minä olen sinut karkoittanut; mutta sinusta minä en loppua tee: minä kuritan sinua kohtuudella, mutta rankaisematta minä en sinua jätä.” Jumalan kuritus luvataan siis koko Jaakob/Israelille! Profeetta Miika kuvaa Jumalan armahtavaa mieltä uppiniskaisen kansan suhteen, 2:12: ”Minä tahdon tarkoin koota sinut, Jaakob, kaikkinesi, visusti kerätä Israelin jäänteet, saattaa heidät yhteen, niinkuin lampaat tarhaan, niinkuin lauman laitumellensa: on oleva ihmisten kohina!” Tässä puhutaan koko ”Jaakob/Israelin jäänteistä”, jäännöksestä, ei taaskaan sukukuntia erotellen vaan kaikki yhdessä.

Raamattu ei vastaavissa jakeissa lupaa jollekin Israelin sukukunnalle yhtä ja toiselle toista, vaan se käsittelee yhtä kansallista kokonaisuutta. Kun esim. 5.Moos. luku 33 luettelee eri heimoille tulevia siunauksia, se ei tarkoita, että meidän tulisi alkaa etsiä näiden siunausten merkkejä eri kansoista tänä päivänä, kuten british-israelismi tekee. Siunaukset eivät ole heimoja erottava tekijä, vaan kaikki ne kuuluvat yhdelle Israelille ja siihen viittaavat myös luvun päättävät jakeet 28-29.

Kun Raamattu puhuu Israelin paluusta omaan maahansa se ei erottele Juuda/Benjaminia ja muita heimoja. Yksiselitteisesti, Jer.30:10 ja 46:27: ”Mutta sinä, minun palvelijani Jaakob, älä pelkää, sanoo Herra, älä säiky, Israel. Sillä katso, minä pelastan sinut kaukaisesta maasta, sinun jälkeläisesi heidän vankeutensa maasta. Ja Jaakob on palajava, elävä rauhassa ja turvassa, kenenkään peljättämättä. ” Haluan painottaa kaikella edellä kuvatulla, että Jaakob/Israel nimellä Raamattu vääjäämättä tarkoittaa koko Israelia mitään heimoa siitä erottamatta. Erotteluun ei ole päteviä raamatullisia perusteita.

Koskeeko sama esittämistapa myös sanoja ”juutalainen/Juuda” ja ”israelilainen/Israel”? Sanojen esiintyessä on huomattava niiden asiayhteys. On selvää, että kun Raamattu kertoo Israelin valtakunnan kahtiajaosta, joka alkoi n. 937 eKr., Juuda oli yksi osa ja Israel toinen osa. Ne olivat erilliset valtakunnat. Silti Jumalan edessä ne olivat edelleen myös yksi Jaakob ja yksi Israel. Kansan jakautuminen oli yksi koko Israelia koskeva Jumalan kuritus 1.Kun.11.30-39.

British-Israelismin perusta on valtakunnan kahtiajaon jälkeen tapahtuneessa 10 heimon pakkosiirtolaisuuteen karkotuksessa n. 722 eKr. Tuon tapauksen jälkeen Israelin 10 heimon sanotaan kadonneen kuin tuhka tuuleen. Otan esimerkin Colonel Garnierin kirjasta ”Israel in Britain” (ei vuosilukua, 1800-luvun lopulta tai 1900- alusta): ”Karkotuksen jälkeen kymmenen heimoa vaelsivat kansojen joukossa ja kun suuri osa maailmasta oli tuolloin raakalaismainen ja ei-vieraanvarainen, heistä tuli pian puoliviljejä, samoin kuin kävi Pohjois-Amerikan ensimmäisten maahanmuuttajien – ja ilman asioiden ylöskirjaamista he lyhyessä ajassa saattoivat unohtaa kaiken muiston entisestä nimestään ja tilastaan...” Toisin sanoen kokonainen kansa olisi unohtanut alkuperänsä, kielensä ja historiansa hyvin nopeasti. Tämä kaiken historian vastainen ja epälooginen johtopäätös pitää yhä valtaa British-Israelismissä.

Yksi historian huomatuimmista messiaanista juutalaisista, juutalaiskristitty David Baron

arvosteli aikanaan oppia kovin sanoin. Kaikkein tärkeimmästä asiasta hän mainitsee mm.:

”Huomioon ottaen kaiken edellisen Herrasta lähtien aina apostoleihin saakka, voimme ymmärtää missä mielessä israelilaisia voidaan pitää ’kadonneina’. Angloisraelilaiset viljelevät paljon tätä sanaa mutta epäraamatullisessa ja epähengellisessä tarkoituksessa. Kymmenen heimoa, kuten Juuda ja Benjamin, olivat Kristuksen aikana - kuten vielä tänäänkin - ’kateissa’, mutta ei siksi, että he olisivat unohtaneet kansallisen identiteettinsä, vaan koska he (Jes.53:6) kaikki ’vaeltavat eksyksissä niinkuin lampaat’ ja ’kukin... poikkiesi omalle tielleen’...”

”...Jeremia ilmoittaa saman asian: ’Kadonnut lammaslauma oli minun kansani. Heidän paimenensa (väävät opettajat ja johtajat) olivat vieneet heidät harhaan eksyttävälle vuorille; he kulkivat vuorelta kukkulalle, unhottivat lepopaikkansa’, Jer.50:6. Vain Jumalassa (Messiaassa, Kristuksessa) on todellinen lepopaikka kansalleen. Kansan hengellinen, kadotettu tila oli se järkyttävä seikka, joka kerta toisen jälkeen sai Herramme Jeesuksen liikuttumaan ja tunteaan sääliä Häntä seuraavia kansanjoukkoja kohtaan. He olivat kadoksissa kuten lampaat ilman paimenta.”

ISRAELIN 10 HEIMON VAELLUS

JUHANI AITOMAA

KATOSIVATKO HEIMOT HISTORIAN MUSTAAN AUKKOON ?

TARKASTELUSSA BRITISH-ISRAELISM KULTTI

Ensimmäinen British-Israelismista ja sen eri muodoista suomenkielellä kirjoitettu kirja!

British-Israelism (myös Anglo-Israelism, Two House, ym. nimillä tunnettu) on oppi, jonka mukaan Israelin 10 heimoa katosivat täysin historian hämärään maastakarkotuksensa aikana. Varsinkin 1800 -luvun mailmanvalta Isossa-Britanniassa alettiin väittää, että 10 heimoa ovat nyt löydettävissä länsimaissa. Koska Raamatun Israelille lupaamat menestysprofeetiat eivät olleet nähtävissä juutalaisen kansan vaiheissa, profetiat liitettiin länsimaiden ja erityisesti Iso-Britannian menestykseen maailmassa. Koska Iso-Britannia oli maailmanvalta ja koska Israelille oli profetoitu maailmallista menestystä ja suuruutta, Iso-Britannian täytyy olla Israel, näin järjeltiin. Raamatusta etsittiin oppia tukevia jakeita ja historiallisille tapahtumille etsittiin uusia selityksiä opin oletusten pohjalta. Pian löytyikin niitä ”asiantuntijoita”, jotka selittivät ”kristittyjen” länsimaiden muodostuneen Israelin 10 heimosta.

Kirja käsittelee aihetta laajalti ja monipuolisesti niin historian kuin Raamatunkin näkökulmasta. Kirjoittaja tuli kosketuksiin opin kanssa ensimmäisen kerran n. 40 vuotta sitten ja on tutustunut tarkoin British-Israelismin entisten ja nykyisten oppi-isien teoksiin. Kirja valaisee opin historiaa ja taustoja sekä nykytilaa, selvittäen sen heikkoudet ja raamatunvastaiset käsitykset. Opin yhtymäkohdat esoteerisiin salaoppeihin ja mormonismiin otetaan myös esille. Kirja käy oppikirjasta myös siinä, kuinka helppo kristitynkin on eksyä kristillisissä kulisissa esiintyviin harhoihin ja vääriin väittämiin.

YLI 200 -SIVUINEN KIRJA ILMESTYY SYKSYN 2015 AIKANA (H. 19,50 e)

www.nakokulma.info